

អារក្ស

ផ្លូវសាច់ណាម

ពេលនេះខ្ញុំ...?...[ចំណុចទេនវាលើកាសត—អដី] នេះជាលើកទីម្ខយ
ហើយដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានដូចបន្ទាក្នុងការប្រជុំបស់ខ្ញុំចាប់តាំងពីខ្ញុំហើយ
ក្នុងបេសសកកម្ម។ នេះជាបេលដែលមិនបានប្រជុំបស់ខ្ញុំទេ។ បងប្រុស បាក់ដើរ បានទៅបាត់ និង
—និងបងប្រុសបស់បួីសិក់ នៅក្រោមសតកណ្តាល ឬ អាប្រើក និងបងប្រុស បាក់
ដើរ ខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់នៅទីណាមទេ។ គាត់បានទៅកីឡាឌាម្ចាយ ហើយអ្នក
ធ្វើឡើងទៅក្នុងគេបញ្ជាផ្លាឯក្រោម។ ហើយបីលិនិងខ្ញុំនៅទីនេះតែម្ខាក់ដឹង ដូច៖
យើងទីបែកែមានពេលដែលជាដឹងអស្តូរម្មយៈ គ្រាន់តែក្រោកទូទៅដែលសំណាប់សត្វនិង
ញ្ចា។ ដូច៖យើង—យើងមានអាមុណ្ឌដូចនោះប្រែហលជាយើងអាចធ្វើបាន
ដោយមានជំនួយពីព្រះអម្ចាស់ យើងអាចដឹងការការប្រជុំដោយខ្លួនឯង។ នោះ
ហើយជាមួលហេតុដែលខ្ញុំការយដែលបានមែនលាបន្ទិច សម្រាប់ហេតុដលម្មួយ។
ខ្ញុំធ្វើថាប្រះអម្ចាស់និងជួយយើងធ្វើវាតា តម្លៃនេះអ្នកដឹងហើយ...

ខ្ញុំស្របញ្ចូលការគ្រប់គ្រងបេស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានបងប្រុនប្រុសគ្នាយើស្របញ្ចូល
មួយចំនួន គីបួីសិក់ បាក់ដើរ លីនសែស មួយ។ ទាំងអស់ មានប្រាំនាក់ក្នុងចំណោម
ពួកគេ គី បាក់ដើរ វិន ប្រុម បីក។ ពួកគេជាបុសល្អណាស់។ បីនៅមានយើង
ខ្លះ នៅពេលអ្នកប្រមូលក្រមបុសទាំងនោះជាមួយគ្នា មានបស់តែម្មួយ ឬឱ្យ
មួយទៀតមាន។ ពេលខ្លះវាគួយពីគីដែលខ្ញុំគិតខ្លួនខ្ញុំ។ ដូច្នោះខ្ញុំ—ខ្ញុំមាន
អាមុណ្ឌចាត់ខ្ញុំទេនៅទូទៅនេះ។ យើងអាចមានពេលដែលជាចំ គ្រាន់តែបងបីលដែរវា
របស់យើង ហើយគ្រាន់តែមុជ្ចូលនិងញ្ចា។ ខ្ញុំគិតអំពីការមួររបស់អ្នកហើយ
មាន—ជាបេលដែលជាដឹងជំមួយ។

ព្រះគម្ពឺដែលបស់ខ្ញុំគិតជាមួលជាតិ។ ខ្ញុំបានធ្វើពីព្រះតាមរយៈជម្លាត់។
ហើយខ្ញុំចូលចិត្តនៅការទេ ខ្ញុំចូលចិត្តគ្រឿណាបានសៀវភៅ! ហើយតីអ្នកចូលចិត្តនៅការទេ
ទេ ក្នុងប្រុស? ប្រសិនបើអ្នកចូលចិត្តនៅការទេ តី និងស្របញ្ចូលម្មាយ អ្នក
នឹងធ្វើជាក្រុងប្រុសណា។ ហើយសូមឱ្យគិតការប្រជុំបស់ខ្ញុំកំមិនយកចេញពីខ្ញុំ
ដែរ។ ដូច្នោះចិត្តមួយខ្ញុំបានឡើងក្នុំ ហើយទៅការនៅការទេ តម្លៃនេះគឺសម្រាប់

តែដលប្រយោជន៍របស់ក្នុងគួចនេះ។ ហើយខ្ញុំបាននៅសាខាដែលបីក្នុំ...ហើយសម្រាប់ក្នុងគួចធ្វើដោរទៀត ជាការពិត អង្គយនាដីពីព្រៃនា ហើយខ្ញុំកំពុងនៅសាខាប្រើ។ ហើយ អូ វាម្នាក់រាយការណ៍នៅនីទាយដឹងទៅ ខ្ញុំមែនតាមនោះ ហើយមាននូវមួយនៅក្នុងនូវបន្ទាប់ អ្នកដឹងទៅជូចនោះ។ ហើយគ្រាន់តែសរសើរដែលប្រាប់អ្នកស់ហើយមានពេលវេលាដឹងអស្តារ្យ ព្រៃកា ពេលខ្លះ ទន្លាកំបន្ទាត់បស់ខ្ញុំដូចខ្ញុំដឹងថាគារព្រៃកា អាម៉ែន។ ខ្ញុំប្រាកដជាផ្លូវការ ពីព្រៃកាប់ខ្លួន ខ្ញុំដឹងថាមានអ្នកយុទ្ធសាស្ត្របានការបាប់ខ្ញុំ ហើយវាក្រាន់ធែបីអ្នកដែលខ្ញុំ

² ជូចខ្ញុំខ្ញុំបានទៅនៅក្រើកនោះបន្ទិច ហើយពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ មានដឹងចំណេះការបំផុត៖ មានខ្សាយូដាប្រើនៅក្នុងប្រទេសនេះ នៅព្រៃកាបំសីរី ខ្ញុំមានជំនួយខ្លួនខ្លួន ដែលខ្ញុំនៅសាខាប្រើនៅក្នុងប្រទេសនេះ។ ខ្ញុំមានតែងចាស់គួចមួយកំពុងទៅធ្វើដឹង តែងគួចមួយដែលខ្ញុំបានសែនក្នុង។ ហើយខ្សាយូខ្លួនគឺជាស្ថ្ទិដែលគួរឱ្យខ្សាប់ជូតដែលមាន។ ជូចខ្ញុំ មេខ្សាយូចាស់និងក្នុងពីរបីបានចូលនៅខ្លួននោះ ហើយឲ្យកគេបានបំផ្តាស្រីមេបស់ខ្ញុំ!

³ គួចខ្ញុំនេះ តើអ្នកគឺតុលាក្នុងដឹងដាច់ពេះខ្សាយូនោះ ក្នុងស្រីគួចម្នាក់នៅខាងក្រោមនោះជាមួយនឹងសក់ក្រោម នៅខ្លួននោះ? ខ្ញុំតូចទៅតីក្រាយវាតិតិត ណាស់ បុរីមិនធ្វើ?

⁴ បីនេះនេះជាអ្នកដែលនាងបានធ្វើ។ នាងបានចូលមក នាងបានបំផ្តាស្រីគួចសាលបស់ខ្ញុំ ហើយនាងកំបានកំទេចអ្នកខំបានកំអស់បែល ខ្ញុំមាននៅខ្លួននោះ ហើយនាងសប្បាយណាស់។ ជូចខ្ញុំពេលខ្ញុំធ្វើដែលមក តាមដឹងដែលនាងបានទៅ។ ហើយនាងបានគ្រឹះទៅក្នុងគួចបស់នាង ហើយក្នុងគួចមួយទៀតគោរពជាមួយនាង។ ហើយមួយធ្វើតិន្នន័យទៅទេ។ តាត់គ្រាន់តែអង្គយនា ទីនោះ។ បែន្ទាន់បស់គាត់មកខ្ញុំ ជូចនេះ ហើយគាត់កំពុងធ្វើអ្នកយុទ្ធសាស្ត្រ នៅខ្លួននោះ។ មែនហើយ នាងរៀបចំបញ្ជាយណាស់ អូ ខ្ញុំស្ថានជិតដិលប់ដោលខ្លួសបំពុះនៅខ្លួននោះ ហើយនាងបានអង្គយុទ្ធសាស្ត្រ។ នាងគ្រឹះហៅខ្សាយូចាស់នេះ ហើយតាត់មិនបានយកចិត្តទុកជាកំបែរៗរៀនៅទេ។ តាត់គ្រាន់តែអង្គយនា ទីនោះ។

⁵ ខ្ញុំគិត “តើមិនគួចនោះកំពុងនឹមី?” ខ្ញុំដឹងការនៃពិតបន្ទិច។ ខ្ញុំខ្សាប់ក្នុងការចូលដឹកពេក ខ្សាបនាងក្រោយខ្ញុំ។ ជូចខ្ញុំ—ជូចខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចម៉ឺលយើពី

ដើម្បីទេ កែវខ្លួនដឹងថានាក់អាចឡើងបានដោរា ដូច្នេះកែវ ខ្លួនចង់ទៅ
ជិតជាមួយនាយកទេ ពីព្រោះខ្លួនដឹងថាលើយុទ្ធសាស្ត្រ ដូច្នេះ ខ្លួនទៅជិតបន្ទិច។
កែវអ្នកដឹងថាមានអ្នកត្រូវដើរទេ?

⁶ តិច្ឆូវនេះ ខ្ញុំចូលចិត្តនាំដែនខន។ តើមានកោងប្រសិទ្ធភាពកាត់ដែលចូលចិត្ត នាំដែនខន? អូ ក្រឹងរដឹងយើ អូ ខ្ញុំ...ក្រឹងប្រសិទ្ធភាព នៅជងដោយ ខ្ញុំបានយើញពួកគេ លើកដោឡើង។ យើងចាំងអស់គ្មានចូលចិត្តនាំដែនខន ហើយខ្ញុំចូលចិត្តកាត់ ហើយ ខ្ញុំចូលចិត្តចាត់ទីកើងយុំលើវា។ ក្នុងនាយដាមុកបាទីស្ស អ្នកដឹងទេ ថាថីដែលដូរយ៍ យើងតម្រង់ចេញ អ្នកដឹងទេ រាជទីកើង អ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះ ហើយស្ថាប់ ខ្ញុំចិន ព្យាយាមឈរការ ខ្ញុំពិតជារោមមុជុកគេ។ ខ្ញុំពិតជាបាតាការណ៍កោន្លែងដែលលូនិងផ្លូវន៊ែ។ ខ្ញុំពិតជាបាតាការណ៍កោន្លែងបែលឱ្យការ ដើម្បីឱ្យពួកគេបំពេញដោយទីកើង។

៧ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកដីងទេ ខ្ញុំមានជួងមួយដាក់ទីកិច្ចយើនីនោះ កន្លែងដឹក
យុទ្ធសាស្ត្រពិតជាបូលឱ្យគិតិថ្នៃកិច្ចយុទ្ធសាស្ត្រ ជួងទេ:មិត្តភូមិនេះបានបូលទៅ
ឯីនោះហើយយកតិប៊ិទិនិទ្ទេកិច្ចយើនីនោះ ហើយតាត់បានអង្គយនីនោះជួងនេះ:
ជាមួយនឹងទីកិច្ចភូមិមួយនៃក្រោមដែលបស់គាត់ ជួងនេះ។ តាត់បានទទួល...
ហើយតាត់មិនដឹងពីរបៀបញ្ចាំរា ជួងអ្នកទេ អ្នកដីងទេ ជួងគាត់គ្រោះនៅដោយដឹង
កូលបស់គាត់ចុះហើយលិទ្ធាថួចនោះហើយលិទ្ធារា។ ហើយតាត់បានអាកមេល
មកខ្ញុំ និងធ្វើការបានសំគាល់បស់គាត់ពីរបានរួចតាម ពោះកូលបស់គាត់ គឺសិមជួងរបៀប
អាចធ្វើបានជាមួយទីកិច្ចយើនីនោះ តាត់អង្គយនីនោះ លាតដែលបស់គាត់ចុះហើយលិ
ទីកិច្ចយើនីនោះ វាដួងជាពិបាកណាស់។

⁸ អ្ន ខ្សោយ ខ្សោនតិតអំពីការប្រជុលស់ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធពីអុន នៅពេល យើងបើកដួងជាកាំង សូមជាក់ដែរបស់យើងចុះនៅក្នុងពាន់ហើយលិត្តវា។ គ្រាន់តែ បន្ទាន់មិនមែនជាក់ អកដើងទេ ហើយគ្រាន់តែលិត្តវា។

⁹ ហើយអ្នកដីនឹងដែលគូរឱ្យអស់សំណើច បុទ? បន្ទាប់ពីតួត្រូចបានសិល្បៈ គ្រឿនតាមដែលគាត់អាចធ្វើបាន គាត់ទុកដុងចុះហើយតែខាងក្រោម តើអ្នកដីនឹងចាយានអើកឱ្យធ្វើដែ? មេខាយុបិនិងខាយុបុចធ្លេងឡើតបានលិតគាត់ ជូនចុះដើម្បី ទីក្រុងបេច្ចាប់។

និងទប់ទល់នឹងវានេយប់នេះ នៅគ្រប់ដើរកទាំងអស់នៃដែនដីរស់ការ ព្រះអម្ចាស់ ហើយបង្ហាញពាក្យតាតាពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ប្រជាផីតែសោះ ចាប់ពីសុបានវាយ ឈ្មោះវានេដំបរិបស់យើងនៅកាលវេរី នៅពេលដែលវាបានស្អាប់ ហើយឡើងបានបំផ្តាញទ្រព្យសម្រាតិនិងបានយកចេញពីសាត់ទាំងនេះការទាំងអស់—អំណាច់ ទាំងអស់ដែលវាមាន។ ព្រះជាមួស់អើយ សូមប្រាទេប្រាញានិងការយល់ដឹង ដល់យើងតម្លៃនេះ ដើម្បីដឹងនិងពន្លឺជាប្រជាធិថន៍អំពីរបៀបដែលពួកគោរាជ ដឹងពីវិធីដើម្បីព្យាបាលនិងដើម្បីកម្មាត់សាត់ងារ។ នៅក្នុងព្រះនាយព្រះយេស៊ូវយើង អធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

15 ឥឡូវនេះពីបីនាទីមិញពេលយើងនឹងនិយាយអំពីដើរករាយក្នុង អ្នកលីសំលែង អារក្សចិនណាស់។ ឥឡូវ រស្សីលោកស្រីស្ថុកយើងប្រែបល់ជានឹងបញ្ហាប់ហើយ។ ខ្ញុចង់បាននីព័ត៌ម្ពុកសង្គារប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីអធិបញ្ញាយអំពីរឿងនេះ...ប្រពីព័ត៌ម្ពុសំរាប់កម្មវិធី ពេលរស្សីលោកស្រីនិយាយពីបញ្ហានេះ។

16 ឥឡូវរឿងដូច្នេះ ពីអីជាអារក្ស។ អ្នកប្រុមនុស្សជាប្រើនិយាយអំពីអារក្ស។ មែនហើយ ឥឡូវនេះ “អារក្ស វិញ្ញាបអារក្ស” ទាំងអស់មកពីពាក្យមួយ ហើយនៅក្នុងភាសាអង់គ្លេសដែលគោរពថា “អ្នកធ្វើទានុកម្ម។” អ្នកដែល ធ្វើទានុកម្មគឺជាអារក្ស គឺជាបុត្តិលអារក្ស។ តាត់និយាយ...ឥឡូវនេះ ព្រះតិចិថិ សញ្ញាប៉ែនេះ គឺសម្រាប់នុស្សភាគចប្បែន គឺជាសៀវភៅជាសំរាប់ដែលលោកយាយ និងលោកគារបាននានា កើតុងអីអញ្ញា កើតុងមានអីប្រើនេះ គឺសម្រាប់ មនុស្សចាស់ និងអីរួចរាល់ទៅតាម បុន្តែវាខុស។ វាសម្រាប់អ្នករាយត្រាប់ត្រាប់ ហើយ អារក្សគឺជាអ្នកធ្វើទានុកម្មដែលធ្វើទានុកម្មយើង។

17 ឥឡូវនេះមានអារក្សដែលចូលរួមព្រាណឱងមនុស្ស ហើយនោះគឺ នៅក្នុងយ៉ា ចាប់ពីនឹងមាន—ដែលនឹងមាននៅក្នុង... ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ ទោះបី អារក្សចូលបកក្នុង ព្រាណឱងគឺជាអ្នកធ្វើទានុកម្មដែលធ្វើទានុកម្មយើង។

18 ជាប្រើនិងអ្នករាជយ៉ូលិនុស្សម្នាក់ប្រែបល់ជាស្តី។ ឥឡូវនេះ ពួកគោរាជជាមនុស្សដែលប្រចិត្តម្នាក់ ដែលពេញឱ្យមេរោគនិងសុទ្ធប់ ហើយ នៅតែជាមនុស្សចោរទៅតាម យើងហើយ។ នោះមិនមានអីដែលត្រូវធ្វើជាមួយព្រាណឱងទេ។ វាគារអ្នកធ្វើទានុកម្ម អ្នកដែលធ្វើទានុកម្មពួកគោរាជ។

១៩ តិច្ចក្រង់ដីជាងអស់ យើងត្រូវដឹងជាមុនថា ជីជុំទាំងអស់បានមកពីអាក្សាយ។
ព្រះមិនមែនជាអ្នកភិទនេះដែលដីឡើយទេ ត្រានជីជុំណាមួយក៏ពេញពីព្រះឡើយ។
ពេលខ្លះព្រះអនុញ្ញាតឱ្យសាកាំដីផ្ទើឱ្យអ្នកដើរ ដូចជាការរោយនឹងនាំអ្នកត្រួម្រប់ទៅ
ឯកជាក់នៃព្រះវិញ នៅពេលដែលអ្នកមិនស្ថាប់បង្ហាប់។ ហើយនេះការរោយ គឺជាបុង
គិំមកពីរាជក្រឹម តើអ្នករាជប្រឈរដែលបាននូវស្ថាប់នាយកនឹងជីវិត្រេ ថាគារព្រះរាជក្រឹម
បានស្មើគេទេ អាចជាអ្នកភិទនេះដីជីដូចជាការរោយនឹងការស្ថាប់ម្មយោទេ? មែន
អត់ទេ ទ្រង់មិនមែនអ្សំងទេ មិនធ្លាប់មានពីមុនមកទេ។ ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យមានការ
ស្ថាប់ដោយសារតែការមិនស្ថាប់បង្ហាប់។ ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យស្ថាប់។ ដូចអ្នកភិទនេះ
ម្នាក់បាននិយាយថា “ការស្ថាប់ទាំងអស់អាចធ្វើបាន ព្រះជាម្នាស់ក្រាស់បេរាណ
ទៅជាកំបុសហើយវាទាប្រយើងចូលទៅក្នុងគ្នាមានបសព្រះ ដែលជាអ្នកដី”
ហើយពាក្យថាគ្នាស់មែននឹងយោទេ “ការបំបែកចេញ”

²⁰ ព្រះយេស៊ីវាតានមានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលស្ថាប់ពាក្យខ្ញុំហើយធ្វើលើព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំរាយមក អ្នកនោះមានជីវិតអស់កណ្តួចជានិច្ច។” ហើយទេដៃមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាការសំឡើងវិញ ជាជីវិតអ្នកណា ធ្វើលើខ្ញុំ ទៅបីគាត់ស្ថាប់ខ្លួន ហើយកំដោយ ក៏នឹងរស់នៅដីរ។ ហើយអ្នកណាដែលរស់នៅហើយធ្វើលើខ្ញុំខ្លួន និងមិនស្ថាប់ឡើយ។” ហើយយើងខ្ចប់សាកសពត្យាមីត្រូវទៅកន្លែងដើម្បីត្រូវបានបន្ទូលថា “ប៉ុន្មានភាពនៃការស្ថាប់ខ្លួន”

²¹ តើទូរស័ព្ទប្រសិនបើអ្នកនឹងមិនលាងនៅពេលដែលប្រចាំមានបន្ទូលអំពីទ្វាសារប្រចាំមានបន្ទូលថា “ទ្វាសារដែកលក់”

²² ព្រៃសិស្ស បុរសដើម្បីករើសដោយ “អូ ប្រសិនបើគាត់ដែកគាត់ធ្វើបានណ្ហលេ ណាស់” “គាត់ចង់មាននឹមួយចាសំរក” នឹងផលពុកគេបានគិត។

²³ បុំន្តែងចេងចានយាងមកហើយនិយាយជាមួយពួកគេជាការសារបស់ពួកគេ។ ចេងមានបន្ទូលថា “តាក់ចានស្ថាប់ទៅហើយ “គើរដែលអ្នកធ្វើ។” បុំន្តែង” បាននិយាយថា “ខ្សោយចាស់តាក់ ជាសំតាក់។” យើងព្យាយេ? យើងព្យាយេ? នៅពេលអ្នក...

²⁴ ស្ថាប់មាននីយថា “ការបែកចេញ” តិច្ឆូវនេះ ប្រសិនបើមាត្រាកំគុងចំណោមអ្នកគ្រែទៅ ត្រួសរបស់អ្នកមាត្រាកំស្ថាប់ ឬមានឱចចំពោះគាត់ ប្រសិនបើជានាគាស់ ព្រមទាំងមិនស្ថាប់ទេ។ ព្រកទេបានស្ថាប់នៅក្នុងទស្សន៍មនុស្សដឹងឃើញ។ បើនេះ

ពួកគេត្រាន់តែយោតង្សាយពីរឹង បុំនៅពួកគេស្ថិតនៅក្នុងភូមិនេបស់ព្រះ។ ពួកគេមិនបានស្មាប់ទេ ហើយពួកគេមិនអាចស្មាប់បានទេពួកគេមិនអាចស្មាប់បានទេ។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា “អ្នកណាបានដែលស្មាប់ពាក្យខ្ញុំហើយដើរីពេលពានចាត់ខ្ញុំឡាយមក មានជីវិតអស់កណ្តាលិច្ឆេទ គេនឹងមិនត្រូវទទួលទោសឡើយ គឺបានឆ្លងផុកពីសេចក្តីស្មាប់ទេកាន់ជីវិតព្រះ” ដូច្នេះគាត់មិនអាចស្មាប់បានទេ។ អ្នកដែលមានជីវិតអម័បានដែលមិនអាចធើនាសបានឡើយ។ វាគាត់ជីវិតដែលមិនអាចរួមឃើញបាន។ គាត់បានទទួលភាព ពីព្រះព្រះបានប្រទានដល់គាត់។ និងមិនមិនលើកនៅជាមួយ វាការាលក្ខខណ្ឌ។ ពេលមាសចុះចុះដែលបានរាយការណ៍

²⁵ ព្រះជាម្ញាស់ត្រាស់ហេរ៍។ គ្នាននុណាម្ញាក់អាចមកកព្រះបានទេ លើកលែងតែព្រះជាម្ញាស់ត្រាស់ហេរ៍តាត់។ ព្រះយេស៊ូវាមានបន្ទូលថា “គ្នាននុណាម្ញាក់អាចមកកខ្ពស់បានទេ លើកលែងតែព្រះវិបីតានុបំបាត់ ត្រង់ទាញរួចមក។” ត្រូវហើយ? ដូច្នោះវាបារោះទាំងអស់។ ប្រហែលជាឯស្សែលដៃថ្ងៃស្អែកយើង នឹងបន្ទូលមេញពេលនេះ ព្រះដែលខ្ចោចទូលបានឱ្យឲ្យដឹងថ្ងៃនេះ: ចំពោះអ្នកដូច្នោះអ្នក នឹងយើង។

26 មានពេលមួយដែលយើងភ្លាយជាមិនធនីតាបស់ជីវាបស់យើង។ អ្នកដឹង
ហើយ។ ដូចបណ្តុះតិចឱ្យ។ មែនហើយ អ្នកកិច្ច ដែរ អ្នកដឹងអាងព្រះគម្ពីរ។
អ្នកដឹងទេមិនធនីតាបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងជីវាបស់អ្នក ភ្លាយជាមិនធនីតិ ហើយ
ចេញមកតាមរយៈជីវាបស់អ្នក បន្ទាប់មកចូលទៅក្នុងខិត្តករបស់អ្នក បន្ទាប់មក
ទៅកាន់ម្នាយបស់អ្នក និងកំន្លែងដែលអ្នកនៅពេលនេះ។ ត្រីមត្រូវហើយ។ បទ
គម្ពីរដែលទាក់ទងបង្ក្រៀវនៃបូបនោះ។ នេះជាបទគម្ពីរសំរាប់អ្នកប្រសិនបើអ្នកចង់បាន។
ខ្ញុំធ្វើថាការបាននិយាយថាទីបានទទួលដង្វាយមួយភាគគឺក្នុងដំឡើងបែល
គាត់ស្ថិតនៅក្នុងគ្រប់ព្រៀនបេស់អំប្បាបំដែលជាដីភាបស់គាត់។ ត្រូវហើយ?
ជូនេះ យើងចូលទៅមិនធនីតាបានគម្ពីរប៉ុមកវិញនៅខ្លួន។

²⁷ បុំន្តែព្រលិះដែលសំអ្នកត្រូវបានបងើតទ្វីងតាំងពីមុនកំណើតលោកឱយ
នៅពេលដែលព្រមទាំងបងើតមួនសុរីមកជាបុរាណអង្គទ្រដៃ វិញ្ញាណាបស់មនុស្ស
មិនមែនជាមនុស្សម្នាក់ដែលក្នុងរូបអង្គទ្រដៃទេ តែជាមនុស្សក្នុងរូបអង្គផ្ទាល់បស់
ខ្លឹមដីឡើ។ យើងទេ? ហើយបន្ទាប់មករួចជាបានបងើតពួកគេជាបុសនិងជាថ្មី
មុនពេលដែលក្នុងមានបុរសម្ងាត់ចេញពីផ្ទាល់ដី។ សង្ឃឹមថាយើងមាននិកាស

នៅវស្សាលនេះ សូមចំណាយពេលរបស់យើងហើយត្រឡប់ចូលទៅក្នុងនោះ។ គ្រាន់តែមីលពីរបៀបដែលព្រះ... តុល្យ វាស្ថិតនៅថ្ងៃនេះខ្សោយ បីន៉ូ នៅពេលអ្នក យើង វាមកដល់ខ្សោនាត់។ យើងទេ? តើធ្វើដូចមេច ថា ព្រះកាលពីដំបូង នៅក្នុងការចាប់ផ្តើម អ្នកដែលទ្រង់បានធ្វើនៅទីនោះ និងរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើការ ចុះទេដែនដីនិងរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើឱ្យមានបុរសម្ងាត់នៅក្នុងរូបភាពរបស់ត្រង់ ហើយបន្ទាប់មកព្រះបានដាក់ដីរឿងហើយត្រូវបានបង្កើតដូចរូបនុស្ស ដើម្បីលោះ មនុស្ស។

²⁸ គទ្ធផ្លែនេះ នៅពេលដែលព្រះជាមាត្រសំបានបង្កើតមនុស្សទ្រង់ដូចរូបអង្គទ្រង់ តាត់តីជាមនុស្សឯក្តាមណា ហើយបន្ទាប់មកមិនមាននរណាម្ងាត់ដើម្បីត្រួរការសំដី ទេ។ តុល្យបៀបទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សចេញពីធ្វើលីដី។ តុល្យវិនេះ អ្នកជំនាញរាងខាងកាលបុរាណតិ ជាដើម និងមនុស្សទាំងនេះដែលសំស្ងាត់រកនិងយកដីដាស់។ និងអ្នី រាយដឹងទៀត ហើយដឹងលើការឃីត្រួន... ខ្ញុំដឹងលើការឃីត្រួនពីរីមត្រូវ។ បុរសីត្រួនពីខ្លួន តាត់ បីន៉ូមិនមែនទាំងអស់ពីការសិកាតំមួយទេ។ ទេ បាន ពីរីមាំ—ចាប់តាំងពី ព្រះបានបង្កើតបក្សូយ វានៅតែជាបក្សីដែល និងសត្វស្អាមួយក្នុងគីនៅតែជាសត្វស្អាតដែល បុរសម្ងាត់គីនៅតែជាបុរសដែល។ ពីរីមត្រូវហើយ។

²⁹ គទ្ធផ្លែនេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយដូចបណ្តុះតែនៅទីនេះមួយខណៈ: ពេលកាលពីមុន នៅក្នុងរដ្ឋធម៌សិល។ តាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្នី និនិន ប្រាការហំ!” ខ្ញុំបាននិយាយអាំពីរបៀបដែលនិងជាតិដើមនៃទីបន្ទាន់ប្រើប្រាស់ របៀបដែលរូបគេបិនាកាត គ្រាន់តែបុះជាយ... អូ ឱៗគ្មានឱ្យកំយល្យចម្បួយចំនួនដែលអ្នកមិនធ្លាប់ យើង តើពួកគេនឹងញញ៉ាយ៉ាងម៉ែច! គ្រាន់តែនិស្សរបស់ដែលកួរក មានសត្វលិត នៅក្នុងវា គ្រាន់តែជូគំងដី។ កំពើខ្សោយការឃីប្រើប្រាស់ម្ងាត់ មានសត្វលិត តាត់។ យើងទេ? រួកគេថា... ដីក្នុងទាំងអស់ កំពើខ្សោយការឃីប្រើប្រាស់ម្ងាត់ តាត់បាននិយាយថា “បីន៉ូ និនិន ប្រាការហំ ពួកគេមិនមែនជាមនុស្សទេ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ បាន រួកគេជាមនុស្ស។ ពួកគេប្រាកដជាមនុស្ស។”

³⁰ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដែលជិតដូចមនុស្ស នៅក្នុងខេវនេះប្រពុ តីជាបសត្វស្សា ហើយអ្នកបានព្យាយាមអស់យេះពេលបុន្មាននៅឆ្នាំដីម្កួយការបេញពីបំពងដំឡើង នោះ ហើយតាត់មិនអាចធ្វើវាទានេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះតាត់មិនអាចគិតាត់ តាត់មិនមានអ្នីដែលត្រូវគិតជាមួយ។” អូ អ្នកអាចបង្កែវនេះតាត់ពីឱ្យដឹងគិតចូចដូចជា

សេ: ហើនិងហាន់ បុព្ទកំដីនាកា។ បុជកំបានី បុឆ្លើងខ្ពន់ដឹងនៅលើកង់ ជីសេ: បុរស់ធ្វើដៃឡើតា បុវន្តោគាន់តែដូចជា “ដី” និង “បាន់” ទៅសេ: បុវិតា បុអីមួយដូចនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តាត់ជាសត្វា”

31 “បុណ្ណែអុកអនញ្ញាតឱ្យខ្ញុំតូលប់ទៅអារប្រិកវិញ ទៅកូលសម្បែនធនដីព្រៃបំផត ដែលពួកគេមាន ហើយនោះគឺជាកូលសម្បែនធនគូចបេស់អុកព្រោ។” ហើយខ្ញុំបាន និយាយថា “ប្រហែលជាជីតាចូត-ជីតាចូត-ជីតាចូត-ជីតាចូត-ជីតាចូត-ជីតាចូត របស់គាត់មិនដែលយើប្រុបសែរុកសេទ ហើយកិច្ចិនដែលសោះ។” ឬដី តែមួយគត់ដែលគាត់ដីដីបិរិយាត ហើយគាត់បិរិយាតអីដែលដែលគាត់រាបជើបាន ប្រសិនបើវាបាសាប់មនុស្ស អូធ្វើដៃឡើត កំធ្វើឱ្យមានភាពខុសល្អកប់ពេះគាត់ ដូច្នេះគាត់និងបិរិយាត។ បុវន្តោំសូមមានគាត់ក្នុងរាយ និង ន្នាំ ហើយនោះអាយុ១៥ ឆ្នាំគាត់និយាយកាសាអង់គេសបានលូហើយមានការអប់រំលូ។ ហត្ថអី? គាត់ មានព្រោល់ៗ។ ព្រោះជាម្នាស់បានធ្វើអាយកាត់ក្នុងរាយជាមនុស្ស ហើយគាត់មានសិទ្ធិ ស្ថាបនីដំណឹងលូ យ៉ាងហេរចណាសមានអុង ដូចដែលយើងបានជូនជាង ទៅនេះ: ទុកចំងអាមេរិក ទៅមនុស្ស អុងហើយអុងឡើត និងអង្គរ បញ្ញុបញ្ញុល និង ឪគ្រប់យ៉ាង។ ឱ្យគាត់ក្នុងអុង ហើយមើលគាត់ប្រសកហើយតែទៅកាសនេះយ៉ាង រហូស។ យើព្យីទេ? បាន លោក!

32 នោះហើយជាក្នុងដែលជាចិត្តខ្ញុំ គឺជាបងបូន ថ្វីនេះ: នោះពេលដែលខ្ញុំគិតពីថ្មីប អារប្រិក ហើយពួកគេលើកដៃឡើតូចបានឡើង និយាយថា “បងបូនប្រាកាហាំ សំអុងឡើតអំពីព្រោះយេស៊ីវ!” អូ! គីមត្តា មានអីមួយនៅក្នុងខ្ញុំដីនិងដែន:ផ្លូវ។ គ្រាន់តែលើនីងដូចដែលខ្ញុំទូលបានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ ខ្ញុំទៅនោះនោះ: ដឹងដោរ។ នោះជាក្នុងដែលខ្ញុំដីមួយកាលបរិច្ឆេទដែលខ្ញុំទូលបាន ឪគ្រប់យ៉ាង ព្រោះជាម្នាស់ ដី ក្រោរពីក្នុងដែលខ្ញុំអារបញ្ញាំបាន។ ហើយមនុស្សកាត់ប្រើប្រាស់ខ្ញុំ។ ហើយ អីដែលខ្ញុំអារបស់នោះ ដោយខ្លួនខ្ញុំត្រាល់ គ្រាន់តែជិតស្ថិតុងដូចដែលខ្ញុំអារប្រើបាន ខ្ញុំបាន រាជក្រុងមូលនិធិជូនជាប្រុងប្រយោជន៍ ដើម្បីឡើងបើប្រុងប្រាការបានដូចតាមរាជក្រុង ខ្ញុំមិនចំង បងបន្ទាប់ពីប្រាក់បំណុលដឹង។ ដើម្បីឡើងបើប្រុងប្រាការបានដូចតាមរាជក្រុង ហើយខ្ញុំបាន ទៅដែលទីនោះហើយជូនជាប្រុងប្រាការបានដូចតាមរាជក្រុង ខ្ញុំនិង ព្រោរដឹង។ ហើយខ្ញុំនិងដីនៅក្នុងដែលខ្ញុំដឹង។

៣៣ ខ្ញុំធ្លាប់ទៅនៅពេលដែលខ្ញុំទៅទីក្រោង ខ្ញុំនឹងជួបប្រជុំជំនោះ ពេលពួកគេមានលុយឡើង ហើយពួកគេមានយុទ្ធសាស្ត្រនាការដៃអស្សាយនិងប្រាក់រាប់ចាន់ដុល្លារ ខ្ញុំនឹងប្រគល់ទៅអាយការការបានក្រហម។ ល។ តុល្យវិនេះ មិនមែនជាការទេ: កំដែងពួកគេទេ បើនៅបានចុះតាមផ្លូវនៅក្នុងទ្វានដែលមានតំលៃបុន្ណានៗ ដុល្លារ ដោយមានគ្រាប់ពេដ្ឋាំនៅពីលី។ ដកចាត់ទីសុំប្រាប់ និងប្រាំរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍លើលុយដែលសម្រាប់អ្នកឈើ...ទេលាក! ទេ មិនអាតីដែងទេ! ហើយនៅពេលដែល អ្នកចេញពីក្រោង ពួកគេបាននិយាយថា អ្នកសែរមួយភាពបិសុទ្ធ និងអ្នកបែបៗដូចនោះ និងធ្វើឱ្យមានភាពសហ្ថយក្នុង និងការធ្លាក់ចុះសាសនាដែលយើងកំពុងក្រាកលូនឡើង។ ទេ លាក!

៣៤ ខ្ញុំយកវាដោយខ្លួនឯង ហើយនៅចំពោះព្រះជាជាប់ក្រមបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានជាក់រាន់ក្នុងសៀវភៅដីកុងលូ ដុំឡូន៖ខ្ញុំនឹងចាត់នៅថ្ងៃនោះខ្ញុំនឹងធ្វើ... នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវឱ្យក្រោងដូចនោះ វាគ្រោះបានដូចនោះខ្លួន និងការពិធីម៉ោង ការពិធីក្រើម៉ោង ពីព្រះខ្ញុំនឹងចាត់ពេលខ្ញុំប្រពីក្នុងចំពោះមនុស្សដែលខ្ញុំកំពុងគោរពព្រះ។ អាកប្បកិរិយាបស់ខ្ញុំចំពោះអ្នកតីជាអាកប្បកិរិយាបស់ខ្ញុំចំពោះព្រះត្រីស្ស។ ហើយអាកប្បកិរិយាបស់អ្នកចំពោះខ្ញុំតីជាបីជុំដែលក្រើម៉ោង ចំពោះព្រះត្រីស្ស។

៣៥ តុល្យវិនេះ ដើម្បីមិនមានសុវត្ថិភាពនេះ ហើយមិនពីរបៀបដែលមនុស្សអ្នកបែបៗមកជាមួយនឹងព្រោលីនអមពតេ: តុល្យវិនេះ ដែលមិនអាចស្សាប់ មិនអាចសាបសុន្យ មិនអាចធ្វើឱ្យជានោះទេ មានគោមានជីវិតអស់កណ្តាលនិច្ច។ ចាត់ព្រះជាមាស់ តាមនន្ទៃ: ជាប់របស់ទ្រង់ បានប្រគល់រាយក្រួក។ ហើយ តុល្យវិនេះ តុល្យខ្ញុំ...

៣៦ ខ្ញុំសូមកែស្សូលបីជានេះបន្ទិច បុនិយាយអីមួយ។ អ្នកខ្លះនឹងទៅហើយនិយាយថា “បងប្រុសប្រាកាលហាំតីជាពួកខាងលីន៍” ទេ មិនមែនទេ។ ខ្ញុំជាគាលនីនបានដែរបាកាលនីនមាននៅក្នុងព្រះគោម្ពី។ បើនៅនៅពេលដែលខាងលីន ចេញព្រោះគោម្ពី បន្ទាប់មកខ្ញុំតីជាគារីន៍នៃ យើងទេ។ ខ្ញុំធ្វើឱ្យការបិសុទ្ធ ហើយខ្ញុំកំដើរីលើលាកខាលនីន ដឹងដោរ។ បើនៅពួកគេទាំងពី ម្នាក់រាប់នៅលីនដែងដឹង ហើយទៅតាមផ្លូវនេះ ហើយម្នាក់ទៅតាក់នៅលីនដឹងហើយដឹងហើយតាមផ្លូវនោះ។ ប្រសិនបើវាមិនមែនសម្រាប់សៀវភៅការអនុសាស្ត្រទេ ដើម្បីនាំរាយក្រួកហើយហើយជាក់រាយ

នៅកន្លែងដែលព្រះបានធ្វើ យើងទាំងអស់គ្មានព្រះបានលាយបញ្ហាលត្តារា បុន្ថែន
ពួកគេទាំងពីរមានគោលលទ្ធផលយើង បុន្ថែនពួកគេទៅក្រោចប់ពុជ នៅលើវិមានយើង នៅកន្លែងដែលព្រះបានលទ្ធផលយើងខាលីនេះ ដឹងដោរ គីមាយីនៃវា តម្លៃនេះ ខាលីនេះ
មានអ្នីដែលពិតា ខ្ញុំធ្វើថា—បានគោលលទ្ធផលខាលីនេះ...

³⁷ ខ្ញុំធ្វើរឿងនេះ។ ដោយសុវត្ថិភាព ខ្ញុំធ្វើថាប្រះវិហាយនាសុវត្ថិភាពអស់កណ្តុំ
ជានិច្ច។ អ្នកអាជនព្រះគម្ពីរណាម្នាក់ដឹងថាអរ្យើដែល ពីព្រះព្រះបានបន្ទូលឲ្យចហើយ
ថាការនឹងទៅជាតុកទេះដោយត្រានស្មម។ ត្រូវហើយ? បន្ទាប់មកវិនិន៍នៅទីនោះ។
គីកក្រុវទេ? គម្ពីរ...ក្រោមជំនួយត្រូវបានជាតាសុវត្ថិភាពអស់កណ្តុំនិច្ច។ តម្លៃនេះ
គីកក្រុវនៅក្នុងក្រោមជំនួយ គីមាយីដែលបន្ទាប់មកក្រោមជំនួយ ឬនិនិមិត្ត
អ្នកត្រូវបានជាតាសុវត្ថិភាពជាមួយក្រោមជំនួយ បុន្ថែនអ្នកនៅក្នុងក្រោមជំនួយ ឬនិនិមិត្ត
ហើយគីកក្រុវបានរឿងដូចម្ខេច? ដោយចាប់ដែលត្រូវបានរឿងសៀវភៅ? ទៅជាកំណែំរបស់
អ្នកនៅក្នុងសៀវភៅកៅ? ទៅ បាន។ “តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណកំពេមួយយើងទាំងអស់គ្មាន
បានទទួលបុណ្យដោយអ្នកនៅក្នុងរូបកាយតែមួយ។” ហើយរូបកាយនោះ ព្រះជាម្នាស់
បាននិនិមិត្តយ៉ាងកើតុបុរាណយ៉ាងសំរាប់ព្រះយេតុវិកីសុ ហើយយើងបាន
ទទួលបុណ្យដោយអ្នកនៅក្នុងរូបកាយនោះដោយវិញ្ញាណកំពេមួយ។ យើងមាន
សុវត្ថិភាពអស់កណ្តុំជានិច្ចដែលបានយើងនៅក្នុងក្នុងព្រះគ្រឹសុ គ្នានីអាចបំបែក
យើង គ្នានីអីប៉ះយើងឡើយ។ បសិនបីអ្នកចេញទៅព្រោះអ្នកនឹងចេញទៅព្រោះ
ដោយចន្ទះជាល់ខ្លួន។ បុន្ថែនសុម្រោកដីថា បសិនបីអ្នកនៅក្នុងរូបកាយរបស់
ព្រះគ្រឹសុ ដូចព្រះយេតុវិកាបានរស់ពីសុគត្តធ្វើដីវិញ្ញា នោះអ្នកនឹងត្រូវរស់នៅដីវិញ្ញា
ដែរ។ ព្រះបានធ្វើចហើយ។ ឡើង...

³⁸ អ្នកមិនអាចធ្វើបាបបានទេ។ អូ! ខ្ញុំអាចជាមនុស្សមានបានម្នាក់នៅចំពោះ
ត្រូវការបស់អ្នក តែបីខ្ញុំនៅក្នុងព្រះគ្រឹសុ ព្រះជាម្នាស់មិនដែលបានយើងទេ ព្រោះ
បាបបស់គ្នាតែត្រូវបានលោះ...ព្រោះលោបិតបស់ព្រោះលោះហើយបាបបស់ខ្ញុំ
នៅទីនោះ។ យើងទេ? ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបាបបានទេ។ “អ្នកដែលកើតមកពីព្រះមិន
ប្រព្រឹត្តកំពីបាបបេះ ព្រោះគ្នាតែមិនអាចធ្វើបាបបាន។ ពួនុបស់ព្រោះស្ថិតនៅជាប់នឹង
គ្នាតែ។” យើងទេ? ឡើង សុខចិត្តទទួលយក បសិនបីគ្នាតែធ្វើខុស ប្រាកដថាគ្នាតែ
នឹងសារភាព។ បសិនបីគ្នាតែជាត្រីស្ថានពិត គ្នាតែនឹងធ្វើបាន។ បសិនបីគ្នាតែ
ការវេរមកវិញ្ញាណគ្នាតែបង្ហាញថាគ្នាតែមិនមានអ្នីសោះឡើយតាំងពីដំបូង។ គ្រឹសុ

ហើយ តាត់មិនមានអ្វីទាំងអស់តាំងពីជុង។ បើនេះប្រសិនបើតាត់ជាគ្មោះទីត...

⁴⁰ តិច្ឆួលសូន្យនិយាយអំពីបញ្ហាស្ថាប់។ តើមនុស្សម្នាក់អាជីវសែន្លោកដឹងសានការ
បែបនោះយើងជូនមួចបាន? ដោយសារតេក្របាយបស់អ្នកមិនទាន់បានលោះ។
រួមកាយបស់អ្នកមិនត្រូវបានលោះទេ មិនចាត់អ្នកលើប៉ុណ្ណា ហើយបើសុទ្ធនឹង
តិចឡើងប៉ុណ្ណា និងមានព្រះគ្មានឈើសុទ្ធប៉ុណ្ណាដោនោះទេ ត្រាន់តែព្រលើងអ្នក
ប៉ុណ្ណារៅ។ ហើយព្រលើងអ្នកមិនទាន់បានបញ្ចប់នៅទីឱ្យទេ វាគ្រាល់តែទូល
បានពីរួម ការសេវាបស់ព្រះ ដែលជាសេចក្តីសង្ឃោះបស់យើង។ តែតិច្ឆួល
ហើយឱ្យគ្មានការសែន្សោះវិញ ដោយគ្មានការពេញបាលទេនោះ បន្ទាប់មកខ្លួន
ការធានប្រគានអ្នកដើម្បីបញ្ចក់ខ្លួនមានការសែន្សោះទីឱ្យទេ។

៤១ ដូចជាប្រសិនបើព្រះគ្រឿសុមិនរស់នៅក្នុងចិត្តខ្ញុំទេ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវយកវា
ចេញពីប្រភេទ—ចិត្តឱ្យក្រោងបែងកើត គ្រឿងឱ្យនៅក្នុងណាមួយដូចនេះ
មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានការសង្ឃឹមបន្ថីឡើឡើទេ។ ហើយនោះហើយជា
មុលហេតុ នៅក្នុងទីបអាហ្វិក នៅពេលដែលពួកគេមកទីនេះ អ្នកធ្លាប់ជ្រើយ
ដំណឹងលួយដៃនីមួយៗ បាននាំដែនជាតិដើម្បីបានកំណែ ហើយពួកគេបានដែច
ខ្ញុំបែបសំណាក់កែចាស់នឹងអ្នកឱ្យផ្សេងទៀត។ តីដោយសារពួកគេទីបំពុំ
បានពួកគេចិត្តសាស្ត្រនៃព្រះគ្រឿង។ គ្រឿងគ្រូរហើយ។ ហើយក្រុមដំនុំបស់ខ្ញុំជាលំ
តីបានទីស្អែក មេគុម្ភីស ក្រុមបីដើរដីនៃ ដែលបានទៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល

ពួកគេបានយើង្ហាមអំណោចចែងស្ថាបស់ព្រះចេញមកនៅក្នុងការបង្ហាញ ដែលបានដោះស្រាយវា ពួកគេបានដឹងថាប្រះជាម្មាស់តីជាប្រះជាម្មាស់។

⁴² បើនេះ តុទ្ទរវនេះ តើដីដីនេះចាប់ធ្វើមឺងដូចមេដី? ឪដីដីបុង វាតារិញ្ញាណា មុនពេលដែលវាក្សាយជាជីវិត តើដូចត្រានីងអ្នកជារិញ្ញាណាមុនពេលអ្នកក្សាយជាមនុស្សដីវា តុទ្ទរខ្លួនឯងយកបងប្រុសវិលលីកនៅទីនេះជាទាបារណ្ឌ។ បងប្រុស វិលលីក ខ្លួន មានពេលមួយដែលអ្នកនឹងខ្សែចិនមានអ្នកភាពៗ។ ហើយបន្ទាប់មកឪដីដីបុងប្រៃបានប្រទានដីវិតិដល់យើង។ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យ និយាយថា ប្រសិនបើខ្លួនយកអងកាយបស់អ្នកចុះនៅរៀលវេលនេះ អ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយបណ្តុះនៅកែសិកាដែលភ្លាប់ជាមួយអាតុម។ ហើយតុទ្ទរនេះនៅថ្ងៃណាមួយពួកគេនឹងត្រូវបំផ្តាកាល ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវប់ស្តាក។ អ្នកនឹងត្រួតបង្ហារិញ្ញា។ ពួកគេនឹងដូចជាតុកគេកាលពីដើមអាតុីដី ត្រូលប់ទៅជាទាមុនិញ្ញា បើនេះនៅពេលវិញ្ញា អ្នកវិលត្រួតបែងប្រុសមួយឡើតុល្យានឹលីតិដូចមួយនៅដែលបានដោយិញ្ញាណា នៅរៀល គាត់លូបំផុត។

⁴³ នៅពេលដែលបុសម្នាក់មានអាយុប្រហែលជាទេដែលតាតំ ឆ្នាំ គាត់យើង្ហាម ផ្លូវពីនៅក្រោមដីក្នុករបស់គាត់ ហើយមានសក់ពណ៌ប្រធោះខ្លះចូលមក។ វានឹងឡើងដោរអ្នីដី ក្បារារេសចកីស្សាប់ដោញ្ញាតាមអ្នក។ ហើយនៅថ្ងៃមួយវានឹងនាំអ្នក។ មិនថាអ្នកជានរណាកំដោយ វានឹងនាំអ្នក។ បើនេះវាបន្ទិចម្នាច់...អ្នកនឹងឡើងដល់ជុងមួយនៅទីនេះ ហើយព្រះនឹងនាំអ្នកចេញពីជុងនោះ ហើយអ្នកឡើងដល់គាត់ជុងនៅទីនេះ សេចកិត្តិស្សប់នឹងចាប់អ្នក ហើយនៅទីនេះ បើនេះមួយរយៈព្រាយមក អ្នកនឹងឡើកអ្នក។ បើនេះបន្ទាប់មកវីរដែលការស្ឋាប់អាចធ្វើបានការម្បូទ័រមានការុចចាត់ពេញលេញ ហើយបន្ទាប់មកនៅ... នៅពេលដែលបានប្រទានដីវិតិនេះ ដល់អ្នក ហើយអ្នកបានលូបំផុតនៅក្រោមប្រែបែលជាទេព្រមទាំងឆ្នាំ នៅពេលអ្នករស់ឡើងឱ្យ អ្នកនឹងត្រួតបែងបកិញ្ញាបុចអ្នកដ៏វា នៅពេលដែលអ្នកមានអាយុម៉ែនីជ្រើន ម៉ូប្រាំ សេចកិត្តិស្សប់បានកំណត់នៅក្នុង។ សេចកិត្តិស្សប់នឹងមានអ្នីរៀប់ប៉ាងដែលការអាចធ្វើបាន។ វាបានកំណត់នៅទីនោះ បើនេះអ្នកនឹងត្រូលបែងកួចដើមីឱ្យ។

៤៥ តុល្យវិនេះប្រសិនបើខ្ញុំព្រៃយកការសិកាតូចមួយដែលអ្នករាល់ត្រាបានមកពីការសិកាក្រុងជំនះមួយ... តើអ្នកធ្វើដោយដើរីក? យេដើរីកធ្វើត្រូវតូច ដែលដាក់ការសិកាតូចបំផុត។ អរើនៅ តើមានអ្នកកៅឡើងបន្ទាប់ពីនេះទេ? តុល្យវិនេះ ខ្ញុំបាននាំអ្នកចុះពីគ្រប់ផ្ទុករបស់អ្នក ចុះទៅក្រឡាតូចមួយនេះ ហើយខ្ញុំមិនទាន់ការយើប្រាមួកនៅថ្ងៃយីឡេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើដាក់ការសិកាបស់អ្នកចេញឡេ។ អរើនៅរឿងបន្ទាប់ ការសិកាបាយាម និងការសិកាសាត់ ហើយអ្នកដោយដែលរួចរាល់ជាក់ទាំងអស់នៅទីនេះ បើណានខ្ញុំមិនទាន់មានអ្នកឡេ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចុះទៅនឹងយេដើរីកមួយ។ អរើនៅ ខ្ញុំនឹងយកការសិកាតូចនោះជាថែងពីត្រាត។ តុល្យវិនេះ តើកៅន្លែងណាដែលអ្នករាល់ទេ? ជីវិតរបស់អ្នក។ ហើយជីវិតបង្កើតបានជាការសិកាធិមួយ ដែលជាមិនជីវិតបន្ទាប់មកវីរ៉ាទាំងអស់បន្ទាប់ពីធ្លាបាតិវបស់វា។ ពីសត្វផ្លូវទៅផ្លូវ ពីបក្សីទៅជាបក្សី ពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់។ ការអភិវឌ្ឍការសិកា ការសិកានៅលើការសិកា ការសិកានៅលើការសិកា ការសិកានៅលើការសិកា កើតឡើងនៅក្នុងដែលអ្នកស្ថិតនៅជាមុនសិរី ការអភិវឌ្ឍការសិកា។ តុល្យវិនេះដែលក្រោបានតែងកាំងឡើងដោយព្រៃដូច្នេះ។

⁴⁶ បុំន្តែ តិច្ចូវនេះ ដីចំពោះដឹងមហាកើត្យ? សូមនិយាយជាមួយរាបនិច្ច។
តិច្ចូវ ព្រះបានប្រទានដឹករបស់អូកណ៍ឱយ។ ហើយនិយាយថា អូកនេះថ្វេ
ទិន្នន័យ៖ ខ្ញុំនៅទីនោះ—មិនមានអ្នកនៅបើដឹងបស់ខ្ញុំ បុំន្តែវាអាចនឹងមានដឹងមហាកើត្យ
នៅលើដឹងបស់ខ្ញុំពេលខ្លះ។ អញ្ញាំង តើមហាកើត្យនោះទៅដឹងប់នោះដោយបៀបណា?
សូមមិនបានតើមហាកើត្យជាអ្នក តិច្ចូវនេះសូមយកវាទុកដោយទូទៅ និង
គេយកទៅ។ តិច្ចូវ តាត់ជាកោសិកាមួយក្រុម។ តើអ្នកដឹងទេ? ដុំសាប់ ឡើក

ឡើងបាយ របស់ណាមួយគៀកសិកា។ ពួកគេមិនមានទម្រង់ទេ។ ពួកវាគ្នេះ រាលជាល ហើយខ្លះមិនមែនជាសត្វពីងារ និងរបាយខ្លះ...មហាកើកលំពង មហាកើកក្រហម ឡ្វ់បង្កចំខ្សោយពណ៌ក្រហមដែងដែលបញ្ចាត់... ហើយ បន្ទាប់មកមានមហាកើកទីនេះឡើង ដែលប្រើនាំតាកើតបើសុដន់បស់ស្ត្រី វាដូចជានំ ដែនខនជាក់នៅលើគ្នា ហើយបន្ទាប់មកវាថេញទេ។ ហើយពួកគេកើតប៉ូមីនគ្រប់ទីកន្លែង។

⁴⁷ ជួនកាលជីថកត្រូវបានបិទបំផុះ វិធីនេះដឹងនិងដែង និងអ្នកប់យ៉ាង។ ពួកគេ គ្នានំដែងទេ ពីក្រោះពួកគេធ្វើតាមវិញ្ញាណណាដែលត្រានទម្រង។ ប៉ុន្តែវាបាការិវឌ្ឍន៍ កោសិកា។ វាបាបណ្តុវិនាកោសិក ដែលនិយាយថា នៅក្នុងអ្នកពេលនេះតីជាដីមហាកើកបុមហាកើក វាកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ការសិក វិកលូតលាស់ លូតលាស់និង វិកលូតលាស់។ វាកំពុងសុ ដួចកំណើនអ្នកពីអ្នក។ វារែនតាមចាមច្ចាយនូវយាម។ ដីដែកឡើងបាយយកទីកន្លែងរបស់គ្នាក ហើយដុះលើវា គ្រប់លើខ្លួនវា បិទ ឡើកបស់អ្នក។ ពួកគេខ្លះមកហើយមិនដែលបាន...ជូចជាតិដីរោង ដែលកើត ចេញពីមេដាតតុច។ មិនមានអ្នកណើនឹងទំហំបស់វាទេ។ តាំបាត់ដែលមានទំហំ ជូចគ្នាអាចបីនសត្វដីមួយ—មួយម៉ាត់។ យើងទេ? មិនមានអ្នកណើនឹងទំហំនៃមែនដី វិតទេ។

⁴⁸ ហើយពួកគេខ្លះយកទម្រងជាការងារ អ្នកខ្លះមិនដែលធ្វើទេ។ ហើយអ្នកខ្លះ មិនដែលចូលក្នុងកោសិកាទេ។ អ្នកខ្លះត្រូវជាកើតក្នុងលំព្រឹង។ យើង នឹងព្យាយាយកដ្ឋាកនោះ ខ្ញុំនឹងទូកកដ្ឋាកនោះសម្រាប់ស្រែប៉ុលប៉ូស្រែប៉ូស្រែប៉ូ ប្រសិនបើ ខ្ញុំអាច ដែលជាកន្លែងដែលប្រើប្រាស់វិញ្ញាណណាមកនិងរបៀបដែលឆ្លាក់ចុះនៅទីនេះ។

⁴⁹ ហើយ ឥឡូវនេះ សំណាក្សែរីយេ ខ្ញុំមិននិយាយឡើងនេះពីប្រហែលចិត្តវិទ្យាទេ។ ខ្ញុំបានប្រាសំជាមួយអារក្សជាប្រើប្រាស់ន្នាំម៉ោងហើយ ហើយអ្នកដីងារទេ។ ប្រសិនបើ អ្នកបានដឹងឡើងតែមួយ បន្ទាប់ពីកម្ពិជិចប់នៅពេលយប់ តើមានអ្នកកើតឡើង ពេលខ្លះ។ អ្នកមិនដឹងទេ។ សូមចំចា នៅពេលអ្នកប្រាសំដឹងនឹងវិញ្ញាណណាមកនិងដឹង ច្បាស់ពីអ្នកដែលអ្នកកំពុងនិយាយ។ កំលុយនៅទីនោះហើយបន្ទាប់មុខទៀត ព្រោះ វានឹងមិនធ្វើឡើងណូទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអារក្សមួយក្រុវស្តាប់បង្ហាប់អ្នក តាត នឹងស្នាល់វា វាមិនចាត់អ្នកពីសក្ខាតំដឹងប៉ុណ្ណាទេ វាមិនមែនជាប្រជុំដែលអ្នកលាប

នោះទៅ វាគ្រូលប់មកវិញ ហើយនៅទីនេះដែលគាត់នឹងទទួលស្ថាល់ការពិតាប្រាប់ស្ថាល់រាយក្រោម។

⁵⁰ សូមចាំថាពួកសិស្សរាយក្រោមបានគេទាត់ធាក់ និងព្យាយាមដេញវាបេញហើយអ្វីវា ទាំងអស់។ ពួកគេថា “ហេតុអ្នីបានជាយើងមិនភាពដេញវាបេញបាន?”

បាននិយាយថា “ដោយសារតែការមិនធ្វើបស់អ្នក។”

⁵¹ បាននិយាយថា “ចេញពីគាត់ទៅ។” ក្រោងប្រុសនោះបានដូលហើយមានរាងសមណ្ឌមបំផុត។ យើងទេ? យើងទេ? ពួកគេទទួលស្ថាល់សិទ្ធិអំណាច។

⁵² សូមក្រោះរាយការមិនក្រោងប្រុសទាំងនោះចុះនៅទីនោះ តីពួកចោរវិញដែលបានយើងបូលដេញអារក្ស។ ពួកគេថា “យើងអាចធ្វើបានដូចត្រូវ។” គុណប្រុសបុងចាយ។ ដូច្នេះពួកគេទៅហើយនិយាយថា “យើងអាចដេញអារក្សបាន។” កិច្ចការ ១៦។ ពួកគេបានចុះទៅបុសម្នាក់ដែលមានដីជីថ្យតត្រូវកំណត់រាយក្រោម។ ហើយនិយាយថា “យើងជានាម្នាក់ដោយរាយក្រោមស្ថី។” ចេញពីគាត់ទៅ។ អារក្សបាននិយាយថា “តុទ្ទេនេះ...” “...នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវីដែលបូលអធិប្បាយ!”

⁵³ អារក្សបាននិយាយថា “តុទ្ទេនេះខ្ញុំស្ថាល់ព្រះយេស៊ូវហើយខ្ញុំស្ថាល់បូល បុំនុំ តើអ្នកជានាមិនរាយក្សោះ?” អ្នកដឹងពីអ្វីដែលបានកើតឡើងទេ។ បានលោតមកលើប្រុសនោះ ដែកសម្បៀកបំពាក់បស់ពួកគេ ហើយពួកគេមានខ្លួនទេ ហើយរក់ចេញទៅតាមផ្លូវ។

⁵⁴ ពួកគេជាអារក្សដូចត្រូវសំណើសរុថ្វេនេះ ដូច្នេះមានអ្នកអធិប្បាយឡើន។ នេះគឺជាប្រមិជ្ជនិង ល្អឥនេះ។ សរុថ្វេនេះមានមនុស្សនិយមជ្រូលប្រើប្រាស់នៅក្នុងទីកន្លែងដីដែលគេហោចាត់ការព្យាយាលាបីជំនាញដែលគូរតែត្រូវបានបិទ។ នោះហើយជាអ្វីដែលនាំមកនូវការតីដោយលាក់បុណ្ណោះ។ មានរបស់ជាប្រើប្រាស់ដែលគេហោចាត់សាសនាប៉ែនេះ ដែលគូរតែត្រូវបានបិទ។ [ចំណុចទី៤នៃការបំពេកសំគត់—អីមី។] ត្រានអ្នកតីជម្រាងទេ! នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យព្រះនឹបារិករបស់រាយក្រោមមានការកសិកយ៉ាងខ្សោំដាម្បួយរាយ។ បុំនុំយើងជាប្រទេសអាមេរិក យើងទេ នោះគឺជារឿងបែបហូង។ ព្រះមានបន្ទូលចាប់ស្ថាល់នឹងស្របដែលដែលដែលដែលដែលដែល។ កំព្យាយាម

ដកវាបច្ចុប្បន្ន។ ទុកឱ្យពួកវាជុំជាមួយគ្នា បើនេះដោយដែលវិស្វែរបស់ពួកគេអ្នកស្ថាល់
ពួកគេ។ មិនមានផ្សេទេ ហេតុអី ក៏ត្រានដីវិត ក៏ត្រានរឿងទៅខ្លះដោរ។

⁵⁵ តម្លៃវិមីលកេសិកនេះ។ និយាយ ឧទាហរណ៍ដូចជាពេលដំណាក់ប្រើន
មហាផ្ទៃក្រហមប្រើនកៅកើតលើស្សុនស្សីជាដើម។ តម្លៃ សូមយកបស់នោះចុះ
នៅលើកេសិករបស់គាត់ចុះ—មហាផ្ទៃនេះ។ តម្លៃវិមហាផ្ទៃ...

⁵⁶ អូត្រប់យ៉ាងនោះក្នុងធ្វូជាតិប្រឡទខាងវិញ្ញាណ។ តើអ្នកដឹងទេ? អូត្រប់យ៉ាង
នោះក្នុងប្រឡទធ្វូជាតិខាងវិញ្ញាណ។

⁵⁷ ឧទាហរណ៍ ដូចនេះ ពេល—នោះពេលដំណើងកៅកនោះក្នុងរូបកាយរបស់
ព្រះគ្រឿសុ មានជាតុបីដែលវារ្យការដើម្បីតាំងកន្លែករំណោតរបស់យើង។ ហើយ
នោះគឺជាដាតុទាំងបីដែលបេញប្រើប្រាស់ព្រះគ្រឿសុនៅ ពេលដំណើងនៅក្នុងសុគត្ត។
មានប្រភពបច្ចុប្បន្នពីការការឃុំប្រចាំថ្ងៃ ឬមេ ទីក ព្រះវិញ្ញាណ។ តើវាប្រើទេ? ជាតុ
ទាំងបីនោះ គឺជាដាតុបីដែលយើងផ្តល់កាត់នោះពេលដំណើងកៅកជាតី។ ការរាប់ជាបិសុទ្ធ ការរាប់ជាសុចិត បុណ្យរារ្យមុជទីការដោយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ។ តម្លៃនេះ
អូរទាំងអស់រាជមាននោះក្នុងសកម្មភាពទៅមួយ។ បើនេះវាប្រើការ...បើនេះអ្នករាជ
សិតិកុងស្នានភាពមួយដោយគ្នានាការរាប់ជាបិសុទ្ធ។ អ្នករាជដើរីលើព្រះអម្ចាស់
យេស៊ីស្តីគ្រឿសុហើយនៅកៅកនៅការកូវការបស់អ្នកជាមួយអ្នក។ បើនេះអ្នករាជ
រស់នៅបានទាំងដីវិតហិសុទ្ធនិងស្នាតហើយគ្នានាប្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ។ សូមមើល
ព្រះគ្រឿស្តីបូរាងទី១ ៥: ៧ បាននិយាយថា “នោះស្នាតម៉ោងកំណត់ត្រាបី
យ៉ាង ព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុគ្គា និងព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ និង...ព្រះវិបីតាប្រះបន្ទូល
និងព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ” ដែលជាប្រះរាជបុគ្គា “ហើយទាំងបីនេះគឺទៅមួយ។ ហើយ
មានបីដែលមានកំណត់ត្រានៅលើដែលដី ទីក ឬមេ និងព្រះវិញ្ញាណ ហើយពួកគេ
ព្រមព្រៀងគ្នាតែមួយ។” មិនមែនមួយទេ បើនេះព្រមព្រៀងគ្នាតែមួយ។ អ្នកមិនរាជ
មានព្រះវិបីតា ដោយមិនមានព្រះរាជបុគ្គាអ៉ីយ អ្នកមិនរាជមានព្រះរាជបុគ្គា
ដោយមិនមានព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធទេ ពីព្រះពួកគេមិនអាចបំបែកគ្នាបានទៀត។
តើគឺជាកីនោះក្នុងមួយ។

⁵⁸ ខ្ញុំមិនបាននោះទេ បើនេះអ្នកបញ្ចូប្រើនៅទីទូទាំងប្រឡទស ឬដឹងមួយដែលអស្សាយ
បំផុតនោះក្នុងក្រហមពេលទីកស្តី គឺជាការលាយបញ្ហាលគ្នានោះក្នុងរឿងសាមញ្ញ
មួយ។ ហើយខ្ញុំមានមេរបស់ពួកគេនោះជាមួយគ្នាបីយបង្ហាញដល់ពួកគេថា

ពួកគេទាំងពីរធ្វើដូចត្រូវា វាបានអារក្សរាងពួកគេ ប្រសិនបើពួកដែលនៅទីកន្លែង
ដីជំនះនឹង-... ហើយបានប្រព័ណីទាំងឡាសម្រាប់ថាសំ និងបង្កើបបង្រៀនមួកគេ
ជាមួយគ្នានៅក្នុងព្រះវិហារដែលមានពាមិលសំព្រះ គ្រាប់ដីកទេវីងនឹងមកា បីនែ
ដាក់បណ្តាលតាតំងអាចឱ្យពួកគេបែកចាក់បាន មែនហើយ នោះជាដឹកឈប់សំរាប់
គ្នាផាណិជ្ជា ហើយពួកគេពិតជាហើយដូចត្រូវា

ម្នាក់និយាយថា “មែនហើយ នេះគីអត្ថឃហើយ”

⁵⁹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ប្រសិនបើនេះជាអរគូងមែន បន្ទាប់មក នៅជាអារនៃហើយ។” ដូច្នេះ ហើយហើយ។ ដូច្នេះវាដូចត្រូវទាំងអស់។ បើនែនមានអ្នក នៅក្នុងព្រះត្រួលក។ ឥឡូវនេះ ព្រះនៅក្នុងភាពតែមួយបស់ត្រង់។ ព្រះជាម្នាស់ជាព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបាលិសុខ។ ឥឡូវ យើងមិននិយាយទេ “ព្រះ សែករយើង” ដូចជាកំដៅ។ វាតា “ព្រះសែករយើង។” យើងទេ? វាតីជាការភ្លាយជាព្រះបីយ៉ាង។

60 កញ្ចប់នេះកត់សម្ងាត់ យើងទូកញ្ចប់នេះ សាកាំងកែវិក្សុដៃត្រូវការឃុំដោរ។
ហើយអំណាចចប់សំភីស្ថិតនៅក្សុដៃត្រូវការឃុំដោរ។

៦១ បើនេះ សូមកត់សំគាល់នៅពេលដែលទីក ឈ្មោះនិងព្រះវិញ្ញាបាយដើរការ
កើតឡើ។ តើវាគ្រួចទៅ? តុលាក្នុងឈឺល។ នោះគឺជាក្នុងដែលកំណាល់ខ្សោយការងារ
អ្នកដែលកំណាល់ខ្សោយការងារដើរការងារ? តើតាមដឹង? ពេល...អ្នកបាយ
ទាំងទូលាយពេលទារកចាប់កំណើតតើមានអ្នកមុន? ទីក។ បន្ទាប់មកឈ្មោះ
បន្ទាប់មក សូមមើល ធ្វើជាដឹក យើង ឬ បង្កើតជាបុគ្គល។ ទីក ឈ្មោះ
វិញ្ញាបាយ

៩២ តុល្យ មហាផ្ទៃ ចូរភ្លាមៗបន្ទាប់។ យើងនៅសល់ប្រែហេលប្រាំនាទីឡៀត តាម
ស្ថាន។ ប្រែហេលប្រាំនាទីឡៀត សូមដោះស្រាយជាមួយដែលមហាផ្ទៃ។ តើមិត្តនោះ
ជាស្តី? តើវាកំណាគឱ្យស្តី? វាបាបុគ្គលសំរាយ។ វាកំណាគឱ្យសព្វត្រាត សុវត្ថិដែល
ងាប់។ ហើយដែលមហាផ្ទៃកៅតាបញ្ញីស្ថាមជា ដែលភាគច្រើន ជាកំន្លែងដែល
កោសិកក្រុំបានខួច ហើយវា—វាទ្រួចខ្សោ។ ហើយកោសិកក្រុំមួយនៅទីនោះកៅ
ប្រែធ្វើជាអារក្រកិញ្ញ។ អូ នោះគឺជាពាក្យដែលមួយសម្រាប់ពួកបាបទីស្ស មែនទេ?
មិនអីទេ ប៉ុន្តែវាក្រុលប់ក្រាយិញ្ញ កោសិកនោះ។ ខ្ញុំជាតាមីស្តីដែលដើរីដែល
ចិយក្រាយ។

៦៣ មានគេនិយាយថា នៅទីនេះក្នុងការប្រជុំដឹងអាកាសនៃវ៉ាច្ចមុនបាននិយាយថា “បងប្រុសត្រាងណែហំ” បាននិយាយ... រាជាណិភីរបស់ព្រៃកណាសាស្ត្រ។ គាត់បានជាសេស្សើយហើយ។ គាត់បាន... ទៅដើរដើរពីព្រៃក ដោយលើច្រៃតែនៅលើស្ថាបស់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងអ្វីទេ?” បាននិយាយថា “ពេលខ្ញុំមកទីនេះដំបូង” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ–ខ្ញុំគិតថាអ្នក... ខ្ញុំបានចូលមួយការដឹងប្រាយខ្ញុំគិតថាអ្នកគឺជាអ្នកស្ថិតុយកណាសាស្ត្រ។” គាត់បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកខ្ញុំបានយើប្រាយនូវភាពចិត្តនឹងគីឡូកពេនទិន្នន័យ។ ហើយកៅទូរនៃអ្នកនិយាយថាអ្នកគឺជាអ្នកបានចិត្ត។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនយល់ទេ។”

៦៤ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្ន! រាជាយស្មូល។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំជាពេនទិន្នន័យ។” អរីនៅ—ត្រីមត្រូវហើយ។ ត្រីមត្រូវ។ ទេ យើងគឺជាហ្មាក់នៅក្នុងព្រៃកគិតុយស្តី ដោយព្រៃវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធដើម្បីយើងភាយមកតែម្មួយ។ ត្រីមត្រូវហើយ។

៦៥ ឥឡូវ សូមកត់សំគាល់កោសិកាតូចម្បួយនេះនៅពេលវាគ្រោះបានជា។ រាជាប់ដើមគិតចូច។ មែដីតិចចូចឡើងទៀតមកដើម្បីផ្តល់ជីវិតរបស់វាក្នុងទីនោះ។ ហើយនោះជាផ្លូវដែលខ្ញុំបែងចែកយើបាប់។ នោះគឺជាទាបេនកូចដែលប្រយុទ្ធដើម្បីដើរដឹងប្រាយខ្ញុំជីវិតរបស់អ្នក។ ពួកគោតាតៅនៅទីនោះហើយ—ហើយចាក់ច្នាំពុលនោះ។ ពួកអំណោចអាករូដែលព្យាយាម—ព្យាយាមប្រមុននៅទីនោះ។ ហើយផ្តល់ជីវិតរបស់ពួកគោ។ នោះហើយជាផ្លូវដែលប្រោរដើរ... នោះហើយ... ពួកគោជាទាបេនស្ថាប់គូច។ ខ្ញុំនោះនៅក្នុងឈាយរបស់អ្នក... ដែលស្ថិតនៅ—ក្នុងក ដែលផ្តល់ជីវិតរបស់ពួកគោដើម្បីដើរដឹងប្រាយសង្ឃារៈអ្នក។

៦៦ ឥឡូវនេះនៅពេលកោសិកាតូចម្បួយបង្កើសដោននៅក្នុងទីនោះ។ ហើយអារម្មនេះបានបាប់ដើម គាត់បាប់ដើមលូតុលាស់ គាត់បាប់ដើមគិតុណកោសិការា គាត់កំពុងកសាងដួចការបែស់អ្នកបានចាប់កំណើតនៅក្នុងស្បែនរបស់អ្នក ហើយផ្តល់អ្នកបានធ្វើនៅក្នុងមាយរបស់អ្នកដើរ។ កោសិកាដែលបានលើកំពុលនេះកោសិក កោសិកនេះលើកំពុលនេះកោសិក វិធីណាមួយ កន្លែងណាមួយ គ្រាន់តែ ពួកគោតានទម្រង់នៅក្នុងដែលផ្តល់ជាមនុស្ស បន្ទាប់ពីធ្វើជាកិរបស់វា រាយិនមេនដា

វិញ្ញាណទេ។ រាលុតណាស់តាមវិធីណាក់ដោយ ហើយវានឹងចាប់ផ្តើមការសិកាថ្មី ខាងលើការសិកាមួយ នៅខាងលើការសិការ

⁶⁷ ហើយតុល្យនេះ ឬដំបូងដែលអ្នកដឹង អ្នកនឹងចាប់ផ្តើមចុះខ្សាយនឹង ឬណា អ្នកទៅរកគ្រឿពទៅរហូមបាន ហើយតាត់នឹងពិនិត្យអ្នក។ ប្រហែលជាតាត់មិនអាចរក ភាយិញ្ញទេ។ ប្រសិនបើគាត់ធ្វើ ប្រហែលជាតាត់នឹងកាត់វាទាល។ ប្រសិនបើគាត់ អាចកាត់វាទាល ត្រីមត្រី គាត់ទទួលបាន។ បីនេះប្រសិនបើគាត់មិនអាចកាត់វាទាល ចូចមួយរបស់វានឹងសំនៅបន្ទាន់ យើង្ហេច ព្រោះវាមិនជួចជាអ្នកកាត់ដែលសំអ្នក ហើយដោះស្រាយវាទាលបុរីដឹងទៀត បុរីកាត់បេញ្ញេច... ខ្ញុំចង់មាននៅយ៉ា ប្រសិនបើអ្នកកាត់តួសំខាន់បេញ្ញេតីរូបកាយរបស់អ្នកនៅទីនោះ ហើយបាលដៃអ្នក នៅទីនោះ ហេតុអ្នី វាមិនសំរាប់មានជីវិតទេ។ បីនេះ—បីនេះ យើង្ហេច នោះមិនមែន ជាថ្មានដើរដីជួចជាអ្នកទេ។ វាគីជាអំណាចរបស់អារក្សដែលធ្វើចែលនាម។

⁶⁸ ហើយតុល្យនេះសូមកត់សម្ងាត់ អ្នកហេរូកគេ ដែលជាដឹងបណ្ឌិត ហេរូ “មហាផីទៅ” ព្រោះជាម្ងាស់ហេរូវាទា “អារក្ស” មិននៅថ្ងៃនេះទេ តុកគេទទួល...តើ ពាក្យចាយហាកើកតើកំពងកពីណា? វាបេញ្ញេមកពី...ពីពាក្យទ្វាត់ដែលព្យាយារានបី កុងនៃយុជសាស្ត្រ មាននៃយ៉ា ត្តាម” ត្តាមដែលអ្នកយើង្ហេនវាគាមដូរសម្រួល មានដើរប្រើន។ នោះជាពីធិដែល—ចាក់តែឡើង វាលាយានទៅ កាលជាល។ ពាក្យមហាកើកពី “ត្តាម” ហើយវាបូលហើយគ្រាន់តែដីករុងនឹងបីតិចធ្លាក់យាម ចូលជួចជាមីកបុរីមួយ។ ហេតុអ្នី ជុំពក ដីដីក្នុកឡើងបាយ និងដីដឹងទៀត សុទ្ធដែកពីបេញ្ញេតីមេហាត ហើយមេហាតនោះត្រូវតែក្នុងរាយការ។ ហើយមុនពេល រាជការដាក់រាយការមួយ វាគ្រូវតែជាពីវិតា មុនពេលរាជការដីបុរី—បុរីដីខ្លួន ជីវិតនឹងបង្កើតការសិកាបានប្រើន វាគ្រូវតែជាពីវិតា ត្រីមត្រីទេ? ឥឡូវ តើ ជីមហាកើកនោះមកពីណា? តើនរណា តើបានមកពីណា? កាលពីមុនអ្នកមិន នៅទីនោះទេ បីនេះប្រហែលជាការនៅលើអ្នក។ តើវាមកពីណា? វាគារជីវិតមួយទៀត ខសពីជីវិតសំនៅក្នុងអ្នក។ ហើយវាតាការធ្វើទានុណាកម្ម ដែលធ្វើឱ្យជីវិតរបស់អ្នក បាត់បង់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវានេរការិនឈាតា “អារក្ស”

⁶⁹ តុកគេហេរូដែលជីវិតជ្រើសរើសពួកគេនេះ តុកគេនិយាយថា “ដីដឹងក្នុកជ្រើក” ហេតុអ្នី នៅក្នុងដីដឹងក្នុកជ្រើក នៅក្នុងព្រះគម្ពី ព្រះយេស៊ូវានេរការិនឈាតា “អារក្ស”

នៅពេលដែលបុរសនោះមកជាមួយក្នុងប្រុសដែលដូរនៅលើដី ហើយបានប្រែ៖ មាតាំ និងអ្នីវិញទាំងអស់ តាត់បាននិយាយថា “តាត់មានអារក្សចូល ហើយជាពីរក្រោមចំណែកនៅក្នុងខ្លួន នៅក្នុងទីក្រុង”

⁷⁰ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានលុបលើរោងរាល់បស់គាត់ហើយហេរការាទាញដីផ្លូវត្រូវក្នុង ហើនុវិភាគអារក្ស ហើយព្រះយេស៊ូវត្រូវដែលបន្ថូលថា “អារក្សដឹង ចូរចេញពីក្នុង នេះទេ។” ប្រាកដណាស់ ឥឡូវនេះ ដំនឹងផ្លូវត្រូវក្នុងបានមកពីបញ្ហា តម្រូវនៅម្ខារ ប្រើបាលជាមួកនឹងចូលទៅក្នុងនោះបន្ទិចក្រោយមក។ យើងទេ? វាបណ្តាលឱ្យមានដំនឹងផ្លូវត្រូវក្នុង

⁷¹ ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្ងាត់នៅក្នុងនោះ បន្ទាប់មកការសិកានោះ អង្គូយនៅទីនោះ វាតីជាអារក្ស តាត់កំពុងកសាងដីកិម្មួយ។ តាត់កាន់តែជាមួយទៅ តាត់មានការត្រួតពិច្ចិកម្លៃយំដែលត្រូវរឿង នោះ តីជាជីវិតបស់អ្នក។ នោះជាមួយដែលអារក្ស បានបញ្ជីនៅតាត់អាយុយមកដើម្បីកាត់បន្ទាយអាយុបស់អ្នករាយខ្លីនៅក្នុងសិប និងដប់។

⁷² ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមគោរពដល់ត្រូវពិច្ចិកម្លៃប៉ុប្បាឯ បាន លោក។ វិទ្យាសាស្ត្រ ដែងសាស្ត្រទាំងអស់ ព្រះប្រទានពាណិជ្ជកម្មប៉ែន្ទូយដែលពួកគេបាន ធ្វើសម្រាប់មនុស្ស។ វាត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីនឹងធ្វើឡើងនៅពីគាត់ហេរកសព្វថ្ងៃនេះ ហើយត្រូវនៅវាត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីនឹងធ្វើឡើងនៅពីគាត់ហេរកសព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំសូមអរគុណព្រះជាមាត្រាសំចំពោះវិទ្យាសាស្ត្រ ដែងសាស្ត្រ។ ខ្ញុំសូមអរគុណព្រះជាមាត្រាសំចំពោះចំណែកសម្រាប់អនុញ្ញាត ឱ្យវិទ្យាសាស្ត្រធ្វើឱ្យមានឡាយនៅទេ ខ្ញុំពិតាកនឹងដើរនៅទីនេះ។ សំរាប់អំពុល អគ្គិសនិ និងសំរាប់សាបូណាងដើម្បី និងចូលជូនដូចជាបូណាងដើម្បីជូនដូចជាបូណាងខ្លួន ខ្ញុំសូមធ្វើនា ពីព្រះអ្នីវិញដែលលួចទាំងអស់សុខទៅតែមកពី ព្រះ។

⁷³ ហើនុវិភាគប៉ែន្ទូយការ ត្រូវបានដែលអាចព្យាយាលដំនឹងបានទេ។ ហើយ ត្រូវបានដែងបានក្នុងពិភាក្សាអាជីវិត នៅពេលដែលតែមានការអស្តាប្បែន៖ ហើនុវិភាគពិតិត្របាន និងប្រាប់អ្នកចាត់បានក្នុងពិភាក្សាអាជីវិត នៅពេលបងប្រុសចាត់យូរ បងប្រុនជាប្រើប្រាស់ ខ្ញុំបានគេសម្រាតនៅទីនោះ ពីប្រុបីដង។ នៃអ្នកដីដែលមក ពីទីនោះ មិនអាចព្យាយាលបាន ពីអ្នកបានអាជីវិត រួចខ្សោយក្នុងទីនោះ ឬដី នៅខាងក្រោមឯករាជ្យ? ពីមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលអាចអគ្គបទខ្លួនឯធនិក អំពីអត្ថបទ

បស់ខ្ញុំនៅក្នុងនោះ នៅវីឡាឌីកណ្តាល? យើងទេ? ហើយពួកគេអាយុខ្ញុំនៅ ទីនោះ សំភាសន៍ពីទាករដែលពួកគេបានចោរប៉ាង។ បាននិយាយថា “វាមិនអាច ធ្វើបានទេ។” បើនេះព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំហើយបានប៉ាងទី របៀបដែលវានឹងត្រូវបានធ្វើ ហើយវាត្រូវបានធ្វើ។ បីនឹងហើយ។ តុល្យវិនេះពួកគេ បានហេរូនៅទីនោះ។ ហើយនៅខាងស្តាំទ្វាត់ដែលជីមិនឯិងពួកគេ ម៉ាយ៉ាផ្លាប់នៅ ទីនោះ មានសញ្ញាផំមួយបាននិយាយថា “យើងមិនប្រកាសថាគាមួកព្យាបាល ទេ។ យើងគ្រោះនៅនេះអាងចាតាតំនូយពីធ្វើជាតិ។ មានអ្នកព្យាបាលម្នាក់ នោះ គឺជាព្យាប់។” ពួកគេលូបំងុតនៅលើពិតិភាពលោក។ តុល្យវិនេះ យើងមានការជំរុញ ពីបី។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ យើងកំមានគ្រគម្ពាលខ្លះដោយ ត្រឹមត្រូវ។ អត្ថិន ធនឹងនោះ កើតឡើងទាំងសងខាង។

⁷⁴ សូមកត់សម្ងាត់ បើនេះមនុស្សដែលអេះអាងចាតាតំជាមួកព្យាបាល គាត់ជាមួកនិទានធនឹង ព្រោះគាត់មិនអាចធ្វើបាន។ ជីវិតព្យាប់ជាបាប់ថា “អញ្ញត ព្យាប់អម្ចាស់ដែលអាត់ទោសបាបបស់អ្នកនិងព្យាលសពីជីវិតដំឡើងអស់បស់អ្នក។”

⁷⁵ ខ្ញុំបានទៅសិក្សា។ ហើយនៅក្នុងបន្ទប់ខ្ញុំ...ដែលបណ្តុះពុកក្នុងខ្លះទៅទូទៅទាំង ប្រទេសបានមកដល់ហើយ។ អ្នកមិនដឹងពីជីវិតតួនាទីរបស់អ្នកទេ ដែល ដឹងពីអ្នកដែលបានកើតឡើងនិងអ្នកដែលខ្ញុំមិនបាប់ជាសាធារណៈ។ មនុស្សមក ដោយសម្ងាត់។ ហើយអ្នកមិនគិតថានៅទីនោះមិនមាននឹកដោមជាប្រើប្រាស់ទេនោះ លើពិតិភាពលោក។ វាប្រាកដណាស់ តីប់បាននោះការណ៍។ ពួកគេមើលឲ្យធនឹងនោះហើយ មកចូលរួមកុងការប្រជុំ។ អង្គយនៅទីនោះជាមួយអារ៉ីត នៅមានអ្នកដែរឡើត ជូចនោះ ជាមួយលោយ៉ាំប្រើដែលអ្នកនិងក្នុករៀងដែល អង្គយនៅក្នុងការប្រជុំ។ ក្នុងរយៈពេលពីបីថ្ងៃកិលដីពីព្យាប់នៅសព្វចូលដោយសម្ងាត់ ហើយបញ្ហា អ្នកណាម្ងាត់មកសម្ងាត់នៅទីនោះ ហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហំ ខ្ញុំធ្វើថាការណ៍សេចក្តីពីទេ។” ពួកគេជាមនុស្សរួចរាល់យើងដោយ ប្រាកដ ណាស់។ ហើយមនុស្សគ្រប់ត្នាប្រាថ្នាច់ដោយកម្រិលប្រុសពីកំងននដីខ្លួនឯងដី ដែលគាត់គ្រោះដែលការណ៍ម្ងាត់នៅថ្ងៃម្ងាត់មួយ។

⁷⁶ បើនេះពួកមហាកិរិនិងធនឹងទាំងនេះពីពិតាដាអារក្យបានធ្វើនៅក្នុងរបាយ សាច់ឈាម ហើយកិលជីវិតបស់អ្នក។

⁷⁷ ឥឡូវនេះប្រសិនបើខ្ញុំចង់ធ្វើដួចជាបណ្ឌិត ប្រសិនបើខ្ញុំអាបកាត់វាទាល សូម ជាក់វានៅលើដី... បុ ដួចអ្នរដែលអ្នកនិយាយ ខាងក្រោម៖ អ្នកតើជាគិម្យហានីក ខ្លួនអ្នកជាតល់ នៅលើដែនដីនេះទេ។ ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការព្យាបាលដែលវេភាព។ ប្រសិនបើខ្ញុំចង់កម្លាំងអ្នកតាមដឹងបស់អ្នកបណ្ឌិត ខ្ញុំត្រាស់តែក្រោមៗ... ត្រូវធ្វើត្រួតខ្លួន របស់អ្នក បុរីរដ្ឋធម្មេត្រិត ហុកដល់វាគ្រាន់តែតាត់ទៅដែនដី។ វានឹងមិនមានឡើត្រួតខ្លួន ទេដួចជាក្រុមទេទៀរដកការណូតលាស់បេញ្ញាតីអ្នកដី។ បុំន្ទៃនៅក្នុងទម្រង់នៃការ ព្យាបាលដែលវេភាព ប្រសិនបើអ្នកជាមហានីក ខ្ញុំត្រាស់តែហេកាសិរិយបស់អ្នកបេញ្ញាតីអ្នក បុំន្ទៃ រាយការយេបស់អ្នកនឹងនៅទីនេះដួចត្រានីងវាគិដែល។

⁷⁸ ឥឡូវ កំន្លែងដែលមើលយើព្យានិងពេលវេលាតីជាសត្វរដីអារក្រកបំជុំតុបស់ ព្រះអ្នកការព្យាបាលដែលវេភាព។ ខ្ញុំមិនដឹងថាគើតឱ្យបងប្រុស បាក់ធិ៍ ឆ្លាប់ទទួល របស់ទាំងនេះនៅក្នុងការប្រជុំនេះទេ។ ខ្ញុំបានអង្គយពន្លួលៗ ពន្លួលតាត់និងបងប្រុសបុសវិត្តា បុំន្ទៃនេះជាបុរីដែលបានកើតឡើង។ ខ្ញុំឆ្លាប់ថាគើតឱ្យបងប្រុសបុំន្ទៃនៅ បានទទួលរាយ ពីព្រោះ បន្ទាប់ពីមួយរយៈ អ្នកបាប់ធ្វើមកមនុស្សត្រូវបែកក្រោម ដោយនិយាយថា “ខ្ញុំបានការព្យាបាលបស់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណកហាំ រយៈពេលពី បុបីចិះ បុំន្ទៃ សូមព្រះប្រជាធិបតេយ្យ—វាបានចាកបេញ្ញាតីខ្ញុំ” ហើយខ្ញុំបានរកយើព្យាតា ហើយខ្ញុំគិតថាគារដោយសារវេត្តុកគេមិនបានកំណត់ការប្រជុំពីមួយត្រូវ។ ប្រជាជន មិនយល់។ ខ្ញុំបានមនុស្សប្រុកដែទិករករកឃើញថាកំណត់ការប្រជុំពីមួយត្រូវ។ បុ ដឹងថ្វីកទៀតឡើងបាយ នៅលើថ្វីករបស់ពួកគេ ហើយអានព្រះអ្នកនេះបន្ទាប់ពីបាន អធិស្ឋាន ដើរបុំក្រាម។ ក្នុងរយៈពេលបីបុប្បន្នចិះដឹងដួចបញ្ជាកគេគាល់ពីដឹង។ តើមានអ្នកទៀតឡើង? តើមានអ្នកណាម្មាក់ដឹងនៅខោនៅពេលដែលដឹងពីបានបេញ្ញាតី សាថ់ណាមួយ វានឹងឆ្លាក់ចុះមួយរយៈ។ តើវាគ្រូរទេ?

⁷⁹ តើអ្នកណាដែលនៅទីនេះ សម្ងាត់សត្វភាន់ បុគោ បុរីដ្ឋធម្មេត្រិត? ប្រាកដ ណាស់។ ត្រូវហើយ។ អ្នកដឹងវានៅយ៉ាវ់នេះ អ្នកប្រមាស្រោះនៅទីនេះ មិត្តភកិ របស់ខ្ញុំ។ អ្នកសម្ងាត់សត្វភាន់ ហើយអ្នកបានជាក់នៅលើដំពីឯំ ប្រាប់ក្នុងប្រុស ថាគើតឱ្យបានការព្យាបាលដែលមិនបានបាន។ សូមមិនលើ! នៅពេលព្រះគាត់និងស្រាលដាចមុន។ នៅពេលដែលមនុស្សស្អាប់ទៅ អ្នកធ្វើកិច្ចការដំបូង យកដោលព្រោះក្នុងភាយបុគ្គក អ្នកដោយដែលមាននៅក្នុងនោះ យកវាបេញ្ញាតី ដោយសារវេត្តុព្រោះ វានឹងរួច

ចេញ ដោយសារកំភាងកាយរបស់មនុស្សព្រមទាំង រាល់សាច់សត្វដែលទៀតស្ម័គ្រុកចាំ នៅពេលដែលជីវិតបានធ្វើការតីការសិកា រាជប់ធ្វើមំកិលចុះព្រាម។ រានីនឹង ធ្វើប្រហែល ៧២ ម៉ោង។ ហើយបន្ទាប់មកវានឹងចាប់ធ្វើមហើយ។ សូមខ្សោដ្ឋានចុច មួយរក្សានៅលើផ្លូវនេះ។ ឱ្យតាត់ដែកនៅព្រាមព្រះអាជិព្រប់ហេលជីថ្វ ហើយ ចាប់ម៉ោងតីមានអ្នកកែតាមីដែលទៀត។ តាត់ជាដ្ឋានដែលមុន។ រាប់ហើយទៀត។ តើវា ត្រូវឈប់?

៨០ មែនហើយ ឬដីដែលនេះកែតាមីដែលទៀត—អារក្សមួយព្រឹត្តបាន ដេញចេញពីមនុស្សណី។ ពីរីថ្មីដំបូង “អូ ខ្ញុំមានអាមូណីអស្សាយរាល់ស់។” បន្ទាប់មកចាប់ធ្វើមិនយាយថា “ខ្ញុំខ្ញុំយើដាងខ្ញុំ—យើដាងមុន។ ខ្ញុំបានបាត់បង់ ការដាស់សេរីយ។” ដូចអ្នកដែលសេចក្តីដោនីជាការចេញនោះ ការមិនធ្វើនៅឯករាជ្យ ត្រឡប់មកវិញមួយទៀត។ នៅពេលដែលនៅឯករាជ្យ ការមិនធ្វើនៅឯករាជ្យ តាមីដែលសេចក្តីបុរស តាត់ដី នៅកន្លែងសូតហើយតាត់ត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងអារក្ស តាមីដែលទៀត។ ហើយ ប្រសិនបើបុរសណូនៃជួនធមួននៅទីនោះដើម្បីការពារទាញនោះ នៅនឹងចូលមក នៅ។ ហើយបុរសណូនៃជួនធមួននៅទីនោះរបស់អ្នកតីជាតិនៃឯករាជ្យសំអ្នក។ និយាយថា “នៅឯុ ឲ្យយា!” នោះហើយជាតា។

៨១ តែតុល្យនេះអ្នកមើលអ្នកដំដីដែលបានជាសេរីយជាចម្បាតា រាជិនមានការ អស្សាយទេ។ ដែលការព្យាបាលដីទៅវាពនិងអតូគម្រោគតីជាថីដីដែលទៀតមួយទៀត។ ការ ព្យាបាលដីទៅវាគាត់ ឬដីមួយ អតូគម្រោគតីជាថីដីដែលទៀតមួយទៀត។ ប៉ុន្តែការព្យាបាលដី ទៅវាគាត់ដីមួយទៀតមួយ “អូ!” តុល្យវា បុនិយាយថាយើងនឹងយកអ្នកមួយយុទ្ធឌែះ អ្នករាជមើលយើញការសំចោរសំខ្លួន ខ្ញុំនឹងនិយាយថា ដំដីត្រូវការទៀត។ តីមាន អ្នកកែតាមីដែលទៀតពេលបុរសនោះ...ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្រាប់មនុស្សពិកាភ័ត៌ម្ភ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាទីខ្ញុំបានធ្វើដោយបុរអត់ទេ។ ខ្ញុំនឹងអរយោពុកគេយើពីរី នាទីទៀត។ ហោតុសី? ដូចំការព្យាបាលប៉ែធ្វើមកកែតាមី។ ប្រាប់ពុកគេឱ្យ ត្រឡប់មកវិញ ផលិតខ្លាល់ដល់យើង។ “អូ ខ្ញុំអើយ!” ពុកគេរាជមើលយើញ យើងច្បាស់។ អូ ខ្ញុំអើយ! ត្រាន់តែខ្ញុំរាជមើលយើញឯុទ្ធឌែះ! ត្រូវហើយ! ខ្ញុំ... មានបញ្ហាស្តី? ដីត្រូវបានបាត់បង់ រាជកាយនៃដំដីត្រូវការទៀត។ តុល្យបានបញ្ហាស្តី។

មែនហើយ វានឹងធ្វើដូចសម្រាប់យេះពេលពីវគ្គ។ និយាយថា “អុ ខ្សោសីយ ហើយ”

៨២ ហើយមួយយាយ៖ព្រាយមក ពួកគេចាប់ធ្វើមលីក្បាលមិនមានអាមុណ្ឌល ទេ។ ព្រាកទីនៅក្នុងនៅព្រឹកបន្ទាប់ “ខ្ញៀវតុងមីលលើដៃដី” ហើយ។

៨៣ ពួកគេខ្លះនិយាយថា “អុ អ្នកមិនធ្វើការឡើយ” ពួកព្រមដីបិសុទ្ធនោះធ្វើការ នេះ។ សូមអ្នកមិនធ្វើ! នេះជាការកុហករបស់អារក្ស។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើថា អ្នក នឹងត្រឡប់មកខ្សោតំងឯកឡើត។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែកាន់ជាប់និយាយថា “ទេ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញៀវតីទេ”

៨៤ បន្ទាប់មកមានអ្នកកើតឡើង? កងកាយនោះហើមអស់យេះពេល ជាយុរិមកហើយ។ វាគ្របដណ្តូប់លើការមីលលើព្រឹកនោះអ្នកឡើត។ មហាផ្ទៃនោះ នៅក្នុងខ្លួននឹងហើម។ អ្នកនឹងឈឺហើយឈឺឡើត។ ពេលនោះអ្នកនឹងធ្លាក់ខ្លួនឈឺ ជាថាម៉ា ហេតុអ្នី? ការវិកជំជាត់នៃសាថ់ស្សាប់នៅក្នុងអ្នកកំពុងពេកដែកនៅទីនោះ រាល់ប៉ា។

៨៥ អ្នកត្រឡប់ទៅពេញ ហើយតាត់និយាយថា “អុ វាមិនសមហោតុសមជល់ទេ។ នៅទីនោះមានដីមហាផ្ទៃនៅទីនោះ។ ខ្ញៀវចាប់លើព្រឹកវា។” ប្រាកដណាស់វា នៅទីនោះ ប៉ុន្តែវាបានស្សាប់ហើយ។ ហាលើលូយ៉ា!

៨៦ ឥឡូវនេះ ចានូលាយក្រុវេតសំអាតងកាយ។ កណៈពេលដែលបែងបោត វាប្រាកដឱ្យមាននៅដីពីព្រឹកខ្លួន ហើយវាបាប់យកការឆ្លងនោះ។ ប្រាកដណាស់ វានឹងធ្វើឱ្យអាយអ្នកឈឺ។ តើមានអ្នកកើតឡើងប្រសិនបើអ្នកមានសាថ់មួយពួកនៅក្នុង ខ្លួនអ្នកនៅក្នុងណាមួយ បុងដឹងជូនសំនៅដីពីព្រឹកប្រាកដដែលសំអ្នក ហើយពួកនៅទីនោះ ហើយវាបានងាប់ សាថ់ដែលងាប់បើបីនេះពួកនៅក្នុងអ្នក ហើយ វាកំពុងលូយឈឺម៉ែនទេ? ជាការពិតណាស់ ចានូលាយបែងអ្នកក្រុវេតសំអាតងការ ហិសុទ្ធនោះ នៅពេលវាបុមចូល។ ប៉ុន្តែមានសាកសពអ្នកដែលពួកនៅទីនោះ ពីព្រះ ដីតានបាត់ពីភាគហើយ។ អំណាចចេស្សាលប់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈសេចក្តីជំនួយ បានបណ្តុញពីចេញ។ វាដាមារក្ស វាក្រុវេតចាកចេញ។

៨៧ ប៉ុន្តែ ហេតុជល មនុស្សមិនព្រះបានណែនាំ ពួកគេទៅត្រាយ នោះបង់ចោល។ ហើយអារក្សដែលនោះឈរនៅទីនោះ ដើម្បីគ្រប់គ្រង

អុងទៀត។ នៅពេលដែលព្រះបាប់អូកពីអូមួយនៅលើផទិកនេះ៖ តាមរយៈ
ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលស្ថិតនៅក្រោមការបើកសំឡុង កំសង្ឃឹម
ឡើយ បុនិងមានរឿងអារក្រកំជាងនេះមកបើអូក ទ្រង់មានបន្ទូលជូនេះ។ ដីតិ
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលចា ធតីពិភាក្សាយរបស់មនុស្សនោះគឺអារក្រកំជាង
មុនដងដែន។ តើវាប្រើទេ? នៅពេលវិញ្ញាណមិនស្ថាតចេញពីបុរសម្ងាត់ តាត់បាន
ដើរដីពិភាក្សាកំនួងដែលស្ថិត ហើយត្រូវប់មកវិញ្ញាណជាមួយនឹងអារក្រណ៍ដើរទៀត។
ជូនេះ សូមអូកកំបូងបែងឱ្យ។ នៅលម្អោជាមួយរាយ មាននៅ ថាការចេញពីសេះដួង
បស់អូក។ និយាយចា “ទេ លោក! ខ្ញុំនឹងមិនធ្វាស់បូរេ! មិនចាត់ខ្លួយបុណ្ណារា
នោះមិនមានអីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។” បន្ទាប់មកពីរដំបូងដែលអូកដឹងអូក
នឹងឆ្វាស់ហើយ។ អូត្រូវបែងឱ្យនឹងមិនអីទេ។ យើងទេ វាបានស្ថាប់ហើយ។ នេះ—
—ប្រតិបត្តិការដែលដួងបណ្តិតនឹងយកពីអូក ការលើតិលាស់ដូចត្រូវកំពុងជាកំក្តុង
អូក ដោយគ្នានេះជីតិក្តុងរាយសោះ។

⁸⁸ អូកនិយាយចា “ជីតិនៅក្នុងវា បងប្រុសប្រាណហំ តើវានឹងយកជីតិរបស់ខ្ញុំ
ទេ?” ទេ លោក។ ជីតិនោះគឺជាដីជីតិជាប់ដោយឡើកពីអូក។ ខ្ញុំបានបង្ហាញអូក
ថា អូកគឺជាដីជីតិ ហើយភ្លាយជាដីជីតិ ហើយវាដាដីជីតិ ហើយភ្លាយជាដីជីតិ ហើយ
អូកគឺជាបស់ព្រះ ហើយវាដាបស់អារក្រ។ អូកមិនយើង្ហីដែលខ្ញុំមាននៅយ៉ែទេ?
អារក្រ។ ឥឡូវអូកត្រូវតែមើលចាត់របស់នោះមិនទេយ៉ាងម៉ែចនៅពេលដែលអូក
ឈរហើយមើលរាយ។

⁸⁹ អូ ខ្ញុំធើយេ សូមទោស វារ៉ែវកំភែល់ម៉ោងបីសាមសិបនានីហើយ។ ខ្ញុំ
សុំទោស។ មើលទៅ មិត្តភក្តី។ អូ វីដីដែលពិភពលោកនេះត្រូវការ!

⁹⁰ ខ្ញុំមានប្រហែលជាតិ ឆ្លាំហើយ កំពុងបង្កែវនៅទូទីទូទៅរឹងអារក្រកំជាងអារម្មរិក ដោយមាន
កម្មវិធីពិភាសាលទាំងនេះ។ ខ្ញុំមានទស្សន៍ណាតុក្រាណចាប់ដឹងនៅទូទៅរឹងប្រហែល
បង្កែវន្មោះគ្មី និងនិយាយអំពីអារក្រ ពីររៀបដែលប្រជាធិនាទាប់ពីអីដែល
ត្រូវធ្វើ។ នោះហើយជាមួលហេតុដែលពួកគេទៅការប្រជុំទាំងនេះ៖ ប្រើនឹង នឹងអូក
ដើរទៀត... ប្រសិនបើអូកមិនយល់ ប្រជាជននឹងចេញបាន ហើយពីនឹង...

ឥឡូវនេះ៖ ចាប់មិត្តដែលមកហើយនិយាយចា តាត់មានអំណោយទាន់នៃ
ការពិភាសាលដែរភាពមួយ? អំណោយនៃការពិភាសាលដែរភាពតីនៅក្នុងអូក
ប្រសិនបើអូកបានជាសេស្តីយោ។ គឺអូក។ អំណោយណាមួយដែលជាការដោយ

ជំនួយ ហើយមិនចាត់រំណោយដែលខ្ញុំទទួលបានពីការព្យាបាលដែលរកាតខ្ញុំដើរដោយអស់ពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នកអាចឈរនៅទីនេះបាន ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនមានជំនួយចូលរៀន វាអិនិញ្ញទេ។ ខ្ញុំអាចអធិស្សានរាយអ្នកបានរប់ម៉ោង រប់សប្តាហ៍និងខ្លួនខ្លួនបាន វាមិនមែនជាក្រុគង្ហាលជាមួយនឹងការព្យាបាលដែលរកាតនោះទេ។ អ្នកគឺជាអ្នកទទួលបានរំណោយនៃការព្យាបាលដែលដើរដោយជំនួយ ជាសេស្តីយពីព្រាតវាតាសេចក្តីជំនួយ! រាយជំនួយ! រាយប្រតិបត្តិករបស់ព្រះគឺជោយជំនួយ។

⁹¹ គ្រឿងសិករបស់ព្រះគឺជោយជំនួយ យើងមិនមានរបស់ធម្មជាតិទេ។ ដើម្បីចាំនាមអស់នេះ—ព្រះវិហាយគ្រឿងបានគឺជាសកម្មភាពនៃសេចក្តីជំនួយ។ សូមក្រឡូក មើលគ្រឿងសិករបស់ព្រះជាមាស់: សេចក្តីស្របទាំងអ្នក សន្តិភាព ភាពអភ័យដូចតាំង សុភាពរបសា សប្តាស ត្រូវបានដោះស្រាយដោយសូមបុគ្គលិក? ឪត្រូវបានដោះស្រាយដូចតាំងអ្នកធម្មជាតិទេ។ ដូច្នេះយើងមិនក្រឡូកមើលអ្នកដែលមានលក្ខណៈធម្មជាតិទេ ពីព្រះ: យើងកំពុងប្រតិបត្តិការធម្មជាតិ។ និងវិធីតែម្មយកតែដែលយើងការ ធ្វើការលើ វាតីសេចក្តីជំនួយនៅលើអ្នកដែលព្រះបាននិយាយថាទីជាការពិត ហើយ យើងមើលទៅអ្នកដែលមើលមិនយើញ។ ហើយយើងហេរីដែលមិនមែនជូចជារបស់ទាំងនោះ: ជូចជាអំព្រោះហេរីដែលមិនមែន ជូចព្រះបានធ្វើ ជូចជាតុកគេដោយ។ មានអាយុម្មយ រយឆ្នាំ ហើយមិនរងគ្រាយពីសេចក្តីសន្យាបស់ព្រះ តាមរយៈការមិនរួចរាល់។

⁹² ខ្ញុំអាចស្រែមែនបានចាំអ្នកអាចទេ? យើងបាននិយាយថា “អំព្រោះហេរី” ព្រះបានមានបន្ទូលចាំអំព្រោះហេរី!” បាននិយាយថា “អំព្រោះហេរីអ្នកនឹងមានកុន្ម។”

⁹³ សាក់ក្រការឡើង។ និយាយថា “តើអ្នកមានអារម្មណាយ៉ាងណាសាក់?” នេះគឺជាមនុស្សប្រមុះ: ប៉ុន្តែសូមស្អាប់។

“មិនខុសគ្កាន់”

⁹⁴ “មែនហើយ សូមបើកតម្លៃដែលសិរីអង្គរី និងរបស់ព្រះជាមាស់ យើងនឹងមានវា! ទៅទូលកំគ្រកបាននិងមួលនិងអ្នកទាំងអស់។ ក្រោមខ្លួន។”

ត្រូវហើយ មួយខែឡើតបានកន្លែងដូចទេ។ “សាក់តើអ្នកមានអារម្មណាយ៉ាងណាសា?”

“មិនខសត្តាខោ”

ឆ្លាំកន្លងដុតទៅ។ “សាក់ចុះយ៉ាអណារីញ្ញ?”

“មិនខសត្តាខោ”

ដប់ឆ្នាំបានកន្លងដុតទៅ។ “មិនខសត្តាខោ”

ផ្លូវត្រូវបានកន្លងដុតទៅ។ “មិនខសត្តាខោ”

⁹⁵ អ៊ប្រាប់ ដំនួសឱ្យការចុះខ្សោយ តាត់ការនៃតែងមាំហើយនៃមំជានមុន។ តាត់បានដឹងថាកីឡិនការនៃអំពើក្រុមបានរបស់ព្រះពាមួយ៖ការមិនធ្វើទៅ។ តាត់បាននិយាយថា “យើងនឹងមានវាត!” ហើយនៅព្រឹកមួយស្តីបស់សាក់បាប់ធ្វើមហើយ ហើយអីសុកបានកើតមក ដោយព្រះអ៊ប្រាប់ធ្វើធម៌បស់។ តាត់បានក្រឡកមិះលបស់ទាំងនោះ រួចកំភាប់បស់ទាំងនោះដែលមិនមែនមែនជាមានវិញ្ញុ។

⁹⁶ មិនមែនដោយអាមួយណ៍ មិនមែនដោយមីលយើញ្ញទេ។ អ្នកមិនដឹងដោយអាមួយណាបុមិលយើញ្ញទេ។ ដោយសេចក្តីជំនួយ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះបានប្រកាសវីរិទ្យាថាអស់ បាននិយាយថា “អីកំដោយដែលអ្នកសូម ពេលអ្នកអធិស្ឋានធ្វើបានទទួលវា” បន្ទាប់មកបន្ទូលហើវា។ ព្រះជាមាស់ត្រូវដែលបន្ទូលជូនដែរ។ ការក្រែវគឺជូនដែរ! អាម៉ែន។ អារក្ស!

ជំនួយបីព្រះវិបិតា ជំនួយបីព្រះរាជបុត្រា

ជំនួយបីព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ បីកំមួយ

អារក្សនឹងកំយក្សោរហើយមនុស្សមានបាបនឹងភាក់ទៀវីង

ជំនួយបីព្រះយេហុវីនិងអង្គនអីរ៉ាទាំងអស់។

ព្រឹមត្រូវហើយ។ អូ ខ្ញុំ ប្រាស់ហើយ។ មានជំនួយបីព្រះ។ ម៉ឺលទៅត្រេង។ កំផ្លាស់ទី។ ស្អាក់នៅទីនោះ។ ព្រះមានបន្ទូលជូនដែរ។

⁹⁷ ហើយពួកអារក្សរាជ្យ? ពួកគេជាមនុស្សខាងព្រៃលីនវិញ្ញាណ។ តិច្ឆូវនេះ ដឹងបណ្តុះតិនិយាយថា “អ្នកមានជំនួយបាកី។ អ្នកមានជំនួយបងី។ អ្នកមានជំនួយបៀវីងបាយ។ អ្នកមានការពារសុប់សុល់។ អ្នកទទួលបាននេះ។” រាជអារក្ស។ រាជដឹងវិកមួយហើយនៅពីក្រាយជីតនោះគឺជា឴ិញ្ញាណ។ តើមានបងបុន្តែ

ប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងនិងអាចដឹងចាត់ដីមីហាហីក ត្រូវកេឡើងបាយ—រាជាណទទួល... រាជវិញ្ញាបាលមួយ—មានជីវិតនៅក្នុងនោះ។ អត្ថិភ័យ តានអ្នរីអាចមានជីវិតដោយគាន វិញ្ញាបាលនេះ ដូចខ្លះអ្នកត្រូវពេញនានជីវិត ដើម្បីប្រតិបត្តិវានៅកំន្លែងណាមួយ។

⁹⁸ សូមឱ្យធោដឹងរឿងនោះក៏មានជីវិតដីរាជ វិញ្ញាបាលស្ថិតិមានជីវិតនៅលើ ពិភពលោកមិនអាចបងើតស្រួលមួយបានទេ។ តើអ្នកដឹងទេ? ត្រូវកេដឹងអ្នមួយ ម៉ឺនទៅដឹងថា ប៉ុន្មានគេមិនអាចរើយឱ្យបានមួនជីវិតទេ។ នោះគឺជាព្រះ។ យើង ទេ? ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅការដឹងរឿងនោះថា “អ្នកត្រូវបណ្តាសារ អ្នក មិនមានដឹងលើទេ ហើយអ្នកក៏នឹងមិនមានដីរាជ។” ត្រូវកេបានឆ្លងការតីនោះ។ នៅ ម៉ោងប្រហែលព្រឹកនោះ។ បានកន្លងដុតទៅប្រហែលដប់មួយម៉ោង នៅពេល ត្រូវកេកំពុងទៅទទួលទានអាហារពេលរូច។ ពេញត្រូសបាននិយាយថា “ការមើល ដឹងរឿងនោះ រាជាណអាប់ការពីប្រសិទ្ធភាព” ហើយតូអី? ព្រះយេស៊ូវបានស្តិបន្ទាសជីវិត ដែលមាននៅក្នុងដឹងរឿងនោះ ដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រសិទ្ធភាព ហើយអ្នរីទាំងអស់បាន ស្អាប់។ ហាលេណូយ៉ា!

⁹⁹ ព្រះគ្រឹសដែលនោះអាចស្តិបន្ទាសដឹងមីហាហីកពីប្រសិទ្ធភាពហើយអ្នរីនឹងត្រូវ ស្អាប់។ ដឹងរឿងនោះកំពុងតែយកនៅដែលដឹងរឿងនោះដឹងមួន ប៉ុន្មានយើងមួន ប៉ុន្មានយើងថា ស្ថិតាប់ដឹងមួន ហើយបន្ទាប់មកយើងសំបករបស់រាជាប់ដឹង រូបូយ។ នឹង... បាប់ដឹងមាត់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃនឹងមួយសុប្បាយបន្ទាប់ពីមួយ សុប្បាយហើយមួយរយៈក្រាយមកមិនមានសូមីវិតដឹងមួយដែលនៅសេសសសល់ ឡើយ។ ហាលេណូយ៉ា! មីហាហីកដុំសាច់ ដំដឹងត្រូវកេឡើងបាយ បុរីយោងឡើតនឹង ត្រូវទៅនៅពេលដែលព្រះគ្រឹសមានបន្ទូល។ ទ្រង់បានដោញអារក្ស។ ហើយប្រាជែង មានបន្ទូលថា “គឺនឹងដោញអារក្សក្នុងនាមខ្លួន និយាយភាសាឌី បាប់ពេល បុជីកវត្ថុ ដែលពុលវានឹងមិនបងអនុញ្ញាយដល់ព្រូកគេទេ។ ប្រសិនបើព្រូកគេដាក់ដើរបីអ្នកជី ព្រូកគេនឹងជាថ្វើនឹងវិញ្ញា។”

¹⁰⁰ អ្នកប្រសាបញ្ចប់ទ្រង់ទេ? ខ្ញុំសុំទាល់ ខ្ញុំទូកអ្នកមួយម៉ោងនៅរៀលនេះ អង្គយនៅទីនេះ។ តើអ្នកប្រសាបញ្ចប់ព្រះអ្ននាសទេ? ក្រោមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—ឈរដឹង តើនឹងមានអ្នកវិតនឹងនៅពេលនេះ? ប្រសិនបើអ្នកទទួលយក ព្រះគ្រឹសដាមួកព្យាបាលរបស់អ្នក ហើយដើរដឹងក្នុងចិត្តថាមានអ្នមួយបានកែវិធីឡើង

ចំពោះអ្នក ហើយអ្នកដើរថាអ្នកបានជាតិសេវីយេ តើអ្នកនឹងដើរថាអ្នកបានជាតិសេវីយេទេ? កំាំទារក្រុងឯធម៌នៅលើអ្នក។ សូមបន្ថ។

“ផ្លូបណ្តុះតាត” និយាយ—និយាយថា “ផ្លូបណ្តុះតាតកើតឡើលទៅយ៉ាងម៉ែច?”

គាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្នក វានៅតែមាន។”

¹⁰¹ ក្នុងចិត្តអ្នកដើរ អ្នកដើរពីអ្នកដែលបានកើតឡើង។ ហើ! ឬដឹងដំបូងដែលអ្នកដើរ ត្រូវនិយាយថា “និយាយថា ឆ្លូល់ចាមានឬដើរកើតឡើង?”

¹⁰² បន្ទាប់មកនិយាយថា “មីល ផ្លូបណ្តុះតាត ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ នេះគឺជាអ្នកដើរដែលបានកើតឡើង ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសបានព្យាបាលខ្ញុំ។ គ្រឿសព្រះហើយ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសបានព្យាបាលខ្ញុំ។”

¹⁰³ ព្រះហើយ និនក្នាលចុះមួយដោយ។ បងប្រុសវិលលីត តើអ្នកនឹងមកទីនេះបានពេមួយនាទី បានទេ?

¹⁰⁴ ឥឡូវនេះ ព្រះវិបិតាន់បានស្អែក យើងសូមអរគុណចំពោះព្រះលោកហិរញ្ញបស់ព្រះត្រីស្ស។ ហើយជួនកាលពេលខ្លះអ្នកបាំដីបស់ព្រះអង្គមិនបីប្រាង្វា ដោយការនិយាយយុរោ។ បីនេះខ្ញុំប្រាប់ជាមានអាមុណ្ឌដុចបូល ដែលបានអធិប្បាយពេញ មួយយ៉ា។ មិត្តភិចត្តបានឆ្លាក់ចេញពីបង្គប់ ហើយត្រូវបានស្អែក។ ហើយសារកនោះ ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះនៅក្នុងជីតិបស់គាត់ បានទៅជាកំរាគកាយ របស់គាត់លើក្រោងប្រុស ជីតិកំចូលមកក្នុងគាត់ ហើយគាត់បានសែម្រោះឡើត។

¹⁰⁵ ព្រះអង្គជាជិស្សណាព្យៃ ទូលបងដឹងថាទ្រូលិចនៃអវិយធម៌ដីអស្សារ្យនេះបានកំណត់ហើយ វិធីដែលបានចំណាយកន្លងមក កណ្តាលប៉ែងបានកន្លងជុគ្គទៅហើយមួលបំណ្ណាចកំពុងឆ្លាក់ចុះ។ ទន្លឹមអស្សារ្យកំពុងបែកបេញពីព្រះរាជាណាចក្របស់ព្រះ ដើម្បីជំនួសកំន្លែងនៃការពេងដឹងមកលើផែនដី។ ព្រះជាម្មាស់ទូលបងដឹងថាទូលបងដឹងការសំគាល់ការសំគាល់រៀងរាល់ សូមឱ្យទូលបងដឹងទៅហើយ។ ព្រះអម្ចាស់ដើរយោ ផ្តល់ឱ្យទូលបងដឹងរកម្មាជី។ តួយទូលបងដឹងឱ្យប្រាប់ការពិតជីអស្សារ្យនេះគ្រប់ទីកន្លែង។ ផ្តល់ឱ្យប្រាប់ការសំគាល់ការសំគាល់រៀងរាល់ ដែលយើងនឹងយល់ការសំគាល់រៀងរាល់។

¹⁰⁶ ហើយ ព្រះអង្គជីយ សូមប្រាខានាពាណដល់ទស្សនិកជនគូចនេះនៅស្ទឹងលានៗ។ នៅយប់នេះនៅពេលដែលពួកគេជួបជុំត្រាសំរាប់កម្មវិធីមព្យាបាល សូមរាយបុរសនិងស្រីគ្រប់រូបអាចជួបត្រាបែកហើយនិយាយត្រា ហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះ...កំ—កំ

មានការសង្ស័យឡើត។ យើងយល់ថាគើតភាពពីណាតទូរនេះ។ យើងដឹងថាការដារអារម្ម។ ហើយយើងដឹងថាទោលវាតាកចេញ វាគ្លឹវតែមកតាមបញ្ហាបស់ព្រះ។ វាគ្លឹវតែដើម្បី។ ព្រះបានមានបន្ទូលដុំធ្លេះ។ វាគ្លឹវតែបាកចេញ។” បន្ទាប់មក សូមខិរុកគេចេញទៅក្រោម វិកាយ ដោយអំណារ អេងមានការព្យាបាលបស់ពួកគេ។ គ្នានឹងទីទុកដីខ្លួន ដូចជាអ្នកដែលបានបន្ទាប់ពួកគេឡើតទេ។ គ្រាន់តែទៅធ្វើ។

¹⁰⁷ ហើយព្រះជាមាត្រាសំឡើយ សូមខិរុកវិហារក្នុងនេះនៅទីនេះនិងព្រះវិហារដែល កំពុងសហការទាំងនេះ៖ មានការពិភាក្សាផុលវិញបន្ទាប់ពីការប្រជុំនេះ៖ ព្រះអម្ចាស់ អើយដែលនឹងនាំវា ហើយព្រោលឱងការបែរយនឹងក្នុងបាននាំចូលក្នុងនគរព្រះ។ ដូលវា ព្រះបិតា។ សូមខិរុកនិងស្រីនៅទីនេះមកពីទូទៅបែងប្រែសំពួកគេវិញ ដូលវា ព្រះអម្ចាស់។ អត់ទោសខ្សោយឱ្យយើងពី អំពើបាបរបស់យើងទូរូវនេះ។ ដូយយើងអាយុយធ្វើជាមួកបំផើរបស់ត្រង់។ នៅក្នុង ព្រះនាមព្រះរោគស្តីក្នុងពីតិត្ស។ អាម៉ែន។

¹⁰⁸ ខ្ញុំផ្តល់ ឧណាណេះពេលអ្នកអង្គូយនៅទីនេះ៖ តើមានមនុស្សមានបាបនៅក្នុង អារសេញ្ញាប៉ូនេះទេ ដែលនឹងនិយាយថា “បងបុសប្រាកាប់ ចងចាំខ្ញុំនៅក្នុង ការអធិស្ឋាន”? តើអ្នកនឹងបើកដែលទេ? តើមានមនុស្សមានបាបទេ? ខ្ញុំអត់ទេ...ព្រះ ប្រទានពអ្នកស្តី។ តើមានទេ? សូមព្រះប្រទានពេ។ អ្នកនឹងអ្នកនឹងអ្នកសូមព្រះ ប្រទានពេ។ ខ្ញុំផ្តល់ថាគើតអ្នក...តែទូរូវនេះ នេះគឺសម្រាប់អ្នក។

¹⁰⁹ សូមមើល ខ្ញុំមិនធ្វើថានឹងក្រឡូបកវិញនៅក្នុងទិសុយនិក ជន។ ខ្ញុំមិនវិនេះគន់ អ្នកដែលដែលធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើថានឹងចូលទៅក្នុងទិសុយនិកជននិងព្យាយាម ទាញនុវត្តនោមអាត់។ យើងទេ? “គ្នានុវត្តនោមអាត់អាចមកបានទេ លើកវេលាដែត ព្រះវិហារដែលបានទាញនាំតែមក។” យើងទេ? ត្រីមគ្លឹវហើយ។ អ្នកគ្រាន់តែ ទាញគ្នាតែមើងនៅនោះប្រជាំងនឹងនៅបស់គាត់។ យើងទេ? បើនេះប្រសិនបើ ព្រះជាមាត្រាសំគាល់ដូងចិត្តអ្នក អ្នកគឺជាមនុស្សដែលមានវកសិទ្ធិដីអស្សារបំជិត នៅក្នុងពិភពលោក។ អ្នកគ្រាន់តែមិនដឹងថាគើតឡើបាននិយាយជាមួយមនុស្ស បីន្ទាន់នាក់។

អារក្ស — ផ្នែកសាត់លាម KHM53-0608A

(Demonology — Physical Realm)

សាក់ដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រឈរ William Marrion Branham នឹង ត្រូវបានចេកចាយ នៅរសៀល ថ្ងៃចំនួន ថ្ងៃទី 8 មិថុនា 1953 នៅ រឿបីតិចក អំភីអេតិដី ខនីណីរស្សីល តណ្ហាអាមេរិក U.S.A។ រាល់ការ ទិន្នន័យត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការធ្វើឲ្យជាតិយ៉ាងត្រឹមព្រែរ ជាសារសម្រួលចេញពីខ្សោយអាក់ចែត ចម្លួន និង លោកស្រីជាយករ្យាបិទ្ទីការសារអង់គ្លេស។ ការបក ព្រំបារាណសំខ្លួន៖ តីត្រូវបានពុម្ព និង ចេកចាយ ដោយ សម្បូរដ្ឋានម្នាស់ដែលបានចែតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG